

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

H E S I O D I

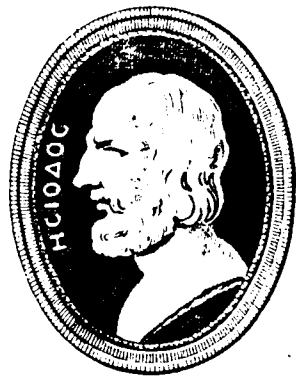
A S C R A E I

O P E R A .

ΗΣΙΟΔΟΥ
ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ

HESIODI
ASCRAEI
OPERA OMNIA

EX REGIO PARMENSI TYPOGRAPHIO

ANNO MDCCCLXXXV

PRAESIDVM LICENTIA.

Perforos

796.253 - C.F. - 1-1

796.260 - C

A D
FERDINANDVM
AVSTRACVM
M. THER. et FRANC. I
AVGG. FILIVM
IMP. CAES. JOSEPHI II
FRATREM
INSVBRIAE FELICITATIS,
AVSPICEM ATQVE ASSERTOREM

BERNARDVS ZAMAGNA

*J*am caesus Ithaci varios, Dum victor ab urbe
Dardania patriae semper fugientis ad oras
Tenderet antiquumque patrem visurus et almam
Penelopen, Fernande, tui fausto omine ⁽¹⁾ fratris

(1) PETRO LEOPOLDO Magno Etruriae Duci, Principi sapientis-
simo litterarumque amantissimo inscripta est Odyssea.

4
Per Latias gentes vulgavimus. hoc tibi nostrum
Surgat opus, Pindi quando me numina nymphae
Haud proprii ingenii parta clarescere prole,
Sed patrio argivos Deducere litore vates,
Et voluere novo, si qua est ea gloria, cultu
Indutos passim romana per oppida ferre.
Moeonides placuit Leopoldo, et Naiades Arni
Ad ripas plaufere Ithaco. cur fertilis Aserae
Ille tibi cultor, paribus qui floruit annis,
Proximus ut fama, pangendi ita carminis arte,
Non placeat, magnaue tui sub nominis umbra
Eridani placidum per me deductus ad amnem
Paullatim incipiat Graias Dediscere voces,
Boeotumque modos? heic inter pacis amicae
Otia sub tanto posuit sibi principe sedem
Pallas, et omnigenae Doctrinae lumina fundit
Vatibus haud inimica bonis, quos Divite vena
Ingenii Musaeque aluere et Phoebus Apollo.
Prima tenet vatium in templo loca maximus ales
Moeonius, propiorque sedet Donatus et ipse

*Hesiodus lauro longum vernante, nec illum
 Dedignata sequi magni est mens dia Maronis.
 Ambo Digna canunt, ambo se praepete penna
 Diverfum per iter celsa intra nubila tollunt
 Admissique choro Superum mensisque recepti.
 Ergo age sis, Fernande, asraei ad sacra poetae
 Ingredere o mecum. non ille horrentia Martis
 Arma, nec ultrices alterna in vulnera Dextras
 Hospitio pro laeso, et raptae coniugis igne;
 Sed canit ⁽¹⁾, ut subito tener olim increverit orbis,
 Ac terrae tractusque maris caelumque profundum
 Fluminaque primique homines naturaque divum
 Exstiterint, longaeque sequens vestigia famae
 Usque Chao a veteri Troianae ad tempora cladis
 Fataque fortunaeque virum tenebrosoque regna
 Omnia musaeo contingens nectare clarat.
 Namque Chaos rerum primordia nocte tegebat
 Indistincta locis formaeque expertia; Donec*

(1) Vides, opinor, haec ad Theogoniam Hesiodi pertinere.

*Confusam Discussit Amor volventibus annis
 Congeriem. tellus foecundo corpore, et aura
 Lumine purpureo rific; sua tempora menses,
 Et pariter novere suos vaga sidera motus,
 Collectumque fretum fedit, fluviique voluti,
 Cunctaque ceperunt genitalia femina vitas.
 Caelus in aethereo primus regnavit Olympo,
 Tellurisque finu commixtus sudit in auras
 Progeniem horrendam; Donec materna sequutus
 Iussa vafer Saturnus acuta falce petivit
 Deprensum insidiis, patrioque potitus honore
 Eripuit vi sceptrum. hoc rege agrestis et exlex
 Vita diu, moresque feri viguere, nec ullus
 Iustitiae, laudique locus fuit; illaque Graii
 Aurea dixerunt, fuerint quum ferrea secla,
 Quae non ulla Deum referat mortalibus ira.
 Mox tamen hic, frustra Titanum fortibus armis
 Defensus, natosque petens in praelia, magno
 Sub Iove succubuit victus, qui fulmine diros
 Caeligenas, ipsumque alta caligine merfit*

*Infra Erebū iaciens paritantiem, ubi Tartarus horret
 Aeterna sub nocte ingens, pars ultima rerum.
 Hinc Iovis auspicio regni successit origo
 Tertia. in astringera caeli sedet arduus arce
 Fulgura molitus Dextra, totumque per orbem
 Providus intendens aciem sua praemia laudi
 Ac scelere tribuit poenas, hominumque per artes
 Ingenia exacuit. prima haec felicitis imago
 Imperii, vobis quae nunc regnantibus aucta
 Crevit in immensum, totamque effudit opum vim.
 Tum rerum tenuis tantum experientia venit,
 Quae sitque usus faciles; proficisquae terrae
 Viscera, et attritus coepit splendescere vomer,
 Edomitique boves, pecudisque in septa receptae
 Aeraque personuere, et ferrum incanduit igne.
 Quid faceret mortale genus? non roscida mella
 Sponte dabant rupes, nec vino et lacte fluebant
 Pura per intactos labentia flumina campos,
 Aut inarata Ceres surgebat. iamque placere
 Glandiferi foetus passim montanaque corna*

Deficiant, alioque inventum vivere cultu,
 Et solem prohibere et acutae frigora brumae
 Vestibus iniectis, alimentaue mitia nosse.
 Omnia quae cernens, sacrosque recludere fontes
 Ausus opum vates aseraeus, primus agrestes
 Edocuit ⁽¹⁾, fractis quo fidere femina glebis
 Tradere conveniat? segetis quis cultus opimae?
 Tempora quae mensis, quaque arte paranda supellex
 Rustica, et agricolis quae cura adhibenda iuvenis?
 Nec minus et varios docuit per caerulea cursus
 Litore digressus patrio, quando omnia tellus
 Haud omnis bona ferre negat; certusque notavit,
 Quid pluviaeque ferant Hyades, quidque asper Orion,
 Arcturusque, Haedique, et quali flumine cundum,
 Si placeat rapidi tentare pericula ponti,
 Divitiasque sequi peregrinas. cuncta sed ante
 Iustitiam ferrare iubet, sanctumque pudorem,
 Et mores sine labe. hinc vis et turpis egestas

(1) Haec ad alterum Hesiodi carmen pertinent, nimirum ad Opera et Dies.

Diffugiunt, pictasque viget, populosque per omnes
 Copia largifico effundit sua munera cornu,
 Quam requies non donat incers, at sedula cura,
 Assiduusque labor. quid iam diversa canentem
 Argumenta sequar? cecinit qui sanguine Divum
 Heroes ⁽¹⁾ nati populos aut legibus aequis
 Rexere, aut Domito retulere ex hoste triumphos,
 Monstraque placarunt per magnas didita terras;
 Multaque praeterea, invidit quae longa vetustas,
 Consumpsitque vorax. restat pars unica laudum
 Coniugis Amphitryonaeae, susceptaque magno
 De Iove progenies, Alcides ille superbi
 Martigenae Domitor Gycni quo tempore scutum
 Fulmineum quassans Pagafaci ad Apollinis aram
 Perculit, ac magna Delphos formidine solvit.
 O vatem nimium felicem, edicere primo
 Gui rerum tot mira datum: te principe dignus
 Vivat, et usque novo vigeat florentior aëro

(1) Inter alia poemata Hesiodus et Heroogoniam scripsisse tradi-
 ditur, cuius pars fortasse Scutum Herculis, de quo suo loco dicitur.

Quod si magnanimos ipsi propiora tulissent
 Aufriadæ bona secla tuos, non ille creatos
 Stirpe alia heroas celebrandos carmine sacro
 Legisset. labor unus erat gens Austria, et almis
 Cæsaribus foccunda Domus Dircaea sonaret
 Pernemora, et plaufu miratum impleret Olympum.
 Tum licuit certare ⁽¹⁾ vel ipso iudice Phocæo
 Argolico in coetu cum magno scilicet olli
 Mœconida, quamvis argivæ robora pubis
 Hectoreos circa muros, Simœntaque clausum
 Cædis Achilleæ furiis cecinisset, et ignes
 Suppositos Xanthi quondam ferventibus undis.
 Cuncta tuæ gentis, Fernandæ, insignibus orfis
 Gessissent decora illa, diu quæ versibus ætas
 Digna tulit. nil gente tua nam maius in omni
 Laude, per obliquos signorum flammæus orbes
 Dum rutilo invehitur curru, sol cernit ab axe.

(1) Non defuere, qui dicerent Homerum quondam certasse cantu
 in Eubœa cum Hesiodo, victumque decessisse sententia Panidis. Sed
 parum id verisimile.

*Sed non Dulcifono Superi haec celebranda Dedere
 Dona feni; nec si tribuissent, omnibus unus
 Sufficeret. fortuna aliud ferravit in aevum
 Austriadum laudes, aliis et vatibus olim
 Ferre dabit prima repetens ab origine gentem
 Caesaream. iam nunc faciles date lilia nymphae,
 Auricomos iungam flores, magnosque nepotes
 Muneribus iustis cumulabo, et laurea nectam
 Serta comis, Donec subvectus in ardua templa,
 Gloria ubi sedem posuit, tantosque sacravit
 Alma viros rutilo succendens lumine, vivam
 Effigiem fratrum, quos haec mirantia cernunt
 Saecula, victuro Describam carmine vates.
 In medio mihi Caesar arito insignis honore
 Stabit: eum circa variis de partibus orbis
 Attonitae gentes procumbent, dignaque ad aras
 Thuricremas facient pro salvo vota parente
 Compede iam fracta, miseris quam barbara quondam
 Immiti iussu Dominorum induxerat aetas.
 Ille Iovis super ales erit, geminoque minatus*

*Hostibus exitium collo pendebit in aura
 Opperiens nutum, quo martia fulmina vertat.
 Hinc Leopoldus agens Thufcae felicia gentis
 Agmina fraterno laetus gaudebit amore,
 Iuraque et augustas leges, quae temperat urbes,
 Maximus ostendet: propior Flora aurea plaudet.
 Hinc sacra albenti devinctus tempora vitta
 Teutonicos Equites primaevi floris in aëro
 Ostentans, quondam pars magna futurus et ipse
 Imperii, sistet ductor: se candida supra
 Religio pietasque addet. iamque Itala linquens
 Moenia, et Eridani niveos resonantis olores
 Ipse aderis, Fernande, aequos cui vivida mores
 Gravior insignit formoso in corpore virtus,
 Attollitque animos. erit una Insubria tecum
 Omnis, et aeternae spondebit praemia famae
 Gaelicolas testata, sibi te vindice laetos
 Illuxisse dies, et crescere commoda et omnes
 Auspiciis vidisse tuis decora alta per urbes.
 Invidia infelix liventia brachia mordens*

Frendebit frustra, virtutumque ora tremiscens,
 Vos hilari quae fusa choro circumundique ludent,
 Sanguineos vellet raptis pro crinibus angues.
 Salvete heroes sacrum genus! o mihi tantum
 Donent fata aevi, vestras ut dicere laudes
 Et valeam myrto victricem intexere frontem,
 Invideat stupefacta novo Dum Graecia vati.
 Interea Aescraei tu carmina Docta poëtae,
 Si vacat, et fesso rerum si qua otia moles
 Publica Dat, leni vultu Dux accipe: in illis
 Invenies, quae lecta tibi Dulcedine mentem
 Afficiant. neque enim vana heic sub imagine rerum
 Pieriis ludunt aures infomnia formis,
 Nec Venus, aut Veneris puer ille infecta veneno
 Improbis idalio contorquet spicula ab arcu;
 Utilitas sed multa latet, vitamque beatam
 Quae faciant, praecepta, et rerum maxima virtus.
 Fors etiam tecum lustrans haec carmina quondam
 Regia gaudebit coniux illa inclyta fama
 Italides inter, qua nullam Pallas amica

Erudiisse magis Doctrina fertur in omni
 Estensi De gente nurum, nec pluribus auctam
 Illecebris aliam Charites excellere passae;
 Et gens illa quidem Musisque et Apolline clara est.
 Ipsa suis curam genitrix ubi sedula natis
 Impendit, magnum et matris fatiavit amorem
 Omnigenos volvit libros, Italique camoenas
 Respicit et Latias pariter, non infcia laudum
 Vllius, audentem vexit quem Pegafus ales
 Aonas in montes Graiorum exempla sequutum.
 Et querimur non esse, modis qui praebeat aures
 Dulcibus Aonidum, tales quum numina vobis
 Concilient sensus? vobis et gaudia musae,
 Et vates secura ferunt, nec fama pietae
 Vilis utrique sonat: testis Modoetia, et altis
 Porticibus vivo surgens De marmore sedes,
 Quam vario circum florent pomaria cultu,
 Regis opus, magni referens miracula prisca
 Luculli Alcinoique. illic iam teque tuaque
 Coniuge, quae parili tecum contendit amore,

*Auspicihus, geminos cantu certare ⁽¹⁾ poëtas
 Vidimus, et longo renovatos tempore ludos
 Pieridum. laeta procerum stipante corona
 Ambo vos alacres libantes flumina sacri
 Gutturis, in morem torrentis uterque ciebat
 Quae rapidi vena fundens e Divite vates,
 Plaudere nec piguit, nec fessis addere vires.
 Omnia laetitia resonabant: famaue et udas
 Naiadas fusis per caerula colla capillis
 Ad plausum excierat vicini e gurgite fontis,
 Et Satyros Faunosque et agrestia numina nymphas,
 Ut quondam Arcadiae in lucis ad Panos arenam,
 Aut Orphei dulcem ad cantū prope Strymonis undas.
 Illo oro nunc vultu, illo mea carmina plausu
 Excipite illustres animae, tuque optime Princeps,
 Tuque tuo Dilecta viro clarissima Nympha*

(1) Duo vates praestantissimi, alter Veronensis Lorentius, Neapolitanus alter Mollius, complures dies apud optimos principes comorati sunt, maximamque sibi laudem et ipsorum principum et aliorum auditorum iudicio extemporaneis carminibus non minus scite quam eleganter decantatis pepererunt.

*Formosis Junonem oculis et Pallada culto
 Ingenio superare potis. si cesseris ultro
 Id proprium, Fernande, petam quod numina, nullū
 Maius erit Donum. nostrum tibi ferviet usque
 Jam studium, tibi cura; tui sic germina gnati,
 Italiae spes alta, et aviti gloria regni,
 Incolumes vigeant; primis mirentur et annis
 Virtutesque tuas laudumque immensa tuarum
 Per populos, quos ipse regis, monumenta, nec ullo
 Nomine tam laeti plaudant, quam quo tibi certam
 Sternis ad astra viam, et Dignum te fingis Olympo,
 Deliciaeque, paterq; hominum late undique dictus.*

Η ΣΙΟΔΟΥ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Θ Ε Ο Γ Ο Ν Ι Α .

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Θ Ε Ο Γ Ο Ν Ι Α .

Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰεΐειν,
Αἶθ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζαθέον τε,
Καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἀπαλοῖσιν
Ὀρχεῦνται, καὶ βωμὸν ἐρισθενέος Κρονίωνος,
5 Καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χεῖρα Περμησσοῖο,
Ἡ' Ἰππουκρήνης, ἥ Οἰλμειοῦ ζαθέοιο,
Ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο,
Καλοὺς, ἡμερόεντας· ἐπεξῆρώσαντο δ' ἐ ποσσίν·
Ἔνθεν ἀπορρύνεσθαι, κεκαλυμμέναι ἡέρι πολλῇ,
10 Ἐννύχια σφείχον, περικαλλέα ὅσσαν ἰεῖσαι,
Ὑμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον, καὶ πότνιαν Ἥρην
Ἀργεῖην, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαῦϊαν,
Κούρην τ' Αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀῤῥτεμιν ἰοχέαιραν,
15 Ἡδ' ἐ Ποσειδάωνα γαίήσχον, ἐννοσίγαιον,
Καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἐλικοδόλεφάρον τ' Ἀφροδίτην,

- Ηΐον τε χρυσοστέφανον, καλήν τε Διώνην,
 Ηώ τ', Ηέλιόν τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,
 Λητώ τε, Γάπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
 20 Γαίαν τ', Ωκεανόν τε μέγαν, καὶ Νύκτα μέλαιναν,
 Ἄλλων τ' Ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἔόντων.
 Αἱ γύ ποθ' Ἡσίδον καλήν ἐδίδαξαν ἀοιδὴν,
 Ἀργεας ποιμαίνονθ' Ἐλικῶνος ὑπὸ Ζαθέοιο.
 Τόνδε δέ με πρότείσθα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπαν,
 25 Μοῦσαι Οὐλυμπιάδες κῶρυαι Διὸς αἰγιόχοιο.
 Ποιμένες ἄγρᾶυλοι, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἷον,
 Γῆμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα.
 Γῆμεν δ' ἔϋτ' ἐθέλωμεν ἀληθέα μυθήσασθαι.
 Ως ἔφασαν κῶρυαι μεγάλου Διὸς ἀρτιπέπειαι,
 30 Καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέος ὄζον,
 Δρέψασθαι Διητόν. ἐνέπνευσαν δέ μοι ᾠδὴν
 Θεῖην, ὥς τε κλύοιμι τὰ τ' ἐσσόμενα, πρὸ τ' ἔόντα.
 Καί με κέλονθ' ὕμνεϊν μακάρων γένος αἰὲν ἔόντων,
 Σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰὲν αἰεῖδειν.
 35 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρυὶν ἢ περὶ πέτρων;
 Τύνη, Μουσάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
 Ὑμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Οὐλύμπου,
 Εἰρεῖναι, τὰ τ' ἔόντα, τὰ τ' ἐσσόμενα, πρὸ τ' ἔούλα,
 Φωνῇ ὁμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος ἔξει αὐδὴ

- 40 Ἐκ στομάτων ἠδεῖα. γελαῖ δέ τε δώματα πατρὸς
 Ζητὸς ἐριγδούποιο θεῶν ὀπὶ λειριοέσση
 Σκιδναμένη. ἠχῆ δὲ κάρη νιφόεντος Οὔλυμπου,
 Δώματα ἀθανάτων. αἱ δ' ἄμβροτον ὅσσαν ἰεῖσαι,
 Θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν αἰοιδῇ
- 45 Ἐξ ἀρχῆς, οὗς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ἐτίκλον,
 Οἷτ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, δωτηῆρες ἐάων.
 Δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 Ἀρχόμεναί θ' ὕμνευσι θεαί, λήγουσαί τ' αἰοιδῆς,
 Οὔσων φέρτατός ἐσσι θεῶν, κράτει τε μέγιστος.
- 50 Αὔθις δ' ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε γιγάντων
 Ὑμνεῦσαι, τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Οὔλυμπου,
 Μοῦσαι Οὔλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
 Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
 Μνημοσύνη, γουνόισιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,
- 55 Λησμοσύνην τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμηράων.
 Ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητιέτα Ζεὺς,
 Νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὦραι
 Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἥματα πόλλ' ἐτελέσθη,
- 60 Ἦ δ' ἔτεκ' ἐννέα κούρας ὁμόφρονας, ἥσιν αἰοιδῇ
 Μέμβλεται, ἐν στήθεσσι ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις,
 Τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος Οὔλυμπου,

- Εὐθά σφιν λιπαροί τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
 Πὰρ δ' αὐτῆς Χάριτες, καὶ Ἴμερος οἰκί' ἔχουσιν,
 65 Εὐ θαλίης· ἐρατὴν δὲ διὰ σίμα ὄσσαν ἰῆσαι,
 Μέλπονται πάντων τε νόμους, καὶ ἥθεα κεδνὰ
 Αἰθανάτων κλείουσιν, ἐπὴν ἔσσαν ὄσσαν ἰῆσαι.
 Αἱ τότε ἴσαν πρὸς Οὐλύμπων ἀγαλλόμεναι ὅππ' ἀκαλῆ,
 Ἀμβροσίη μολπή· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
 70 Ὑμνεύσαις· ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὑπὸ δῶπος ὀρέξει,
 Νεισομένων πατέρ' εἰς οὔ. ὁ δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει,
 Αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἠὲ ἀιθαλόεντα κεραυνόν,
 Κάρτει νικήσας πατέρα Κρόνον. εὐ δὲ ἕκαστα
 Αἰθανάτοις διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε τιμάς.
 75 Τᾶντ' ἄρα Μοῦσαι, ἀείδον ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν,
 Εὐνέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαῶται,
 Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλεια τε, Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ', Οὐρανίη τε,
 Καλλιόπη θ'. ἡ δὲ προφερεστέρα ἐστὶν ἀπασέων.
 80 Ἡ μὲν γὰρ βασιλεύσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
 Οὔτινα τιμήσουσι Διὸς κοῦραι μέγαλοιο,
 Γεινόμενόν τ' ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλῆων,
 Τῷ μὲν ἐπὶ γλώσση γλυκερὴν χεῖουσιν ἑέρσην,
 Τοῦ δ' ἔπε' ἐκ σίματος ῥεῖ μείλιχα· οἱ δὲ νῦν λαοὶ
 85 Πάντες ἐς αὐτὸν ὀρέωσι διακρίνοντα θεμισίας

- Ἰθείησι δίκησιν. ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων,
 Αἶψά τε καὶ μέγα νείκος ἐπισλαμένως κατέπαυσε.
 Τούνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὐνεκα λαοῖς
 Βλαπτομένοις ἀγορῇφι μετὰ τροπα ἔργα τελεῦσι
 90 Ῥηϊδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.
 Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὥς, ἱλάσκονται
 Αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν.
 Οἷα τοι Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.
 Ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 95 Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί,
 Ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες. ὁ δ' ὄλβιος ὅλβινα Μοῦσαι
 Φιλεῦνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδὴ.
 Εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδεῖ θυμῷ
 Ἀζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ ἀοιδὸς
 100 Μουσάων θεράπων κλεῖα προτέρων ἀνθρώπων
 Ὑμνήσῃ, μάκαράς τε θεοὺς οἳ Ὀλύμπων ἔχουσιν,
 Αἶψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
 Μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.
 Χαίρετε τέκνα Διὸς, δόττε δ' ἡμερόεσσαν ἀοιδὴν.
 105 Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων,
 Οἳ Γῆς ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανοῦ ἀσπερόεντος,
 Νυκτὸς καὶ ὀνοφερῆς, οὗς θ' ἀλμυρὸς ἔτρεφε Πόντος·
 Εἶπατε δ' ὥς ταρωῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γέγοντο,

- Καὶ ποταμοὶ, καὶ πόντος ἀπείριτος οἶδματι θύων,
 110 Ἀΐθρα τε λαμπετόωντα, καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν,
 Οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἑάων.
 Ὡς τ' ἄφενος δάσσαντο, καὶ ὥς τιμὰς διέλοντο,
 Ἡδὲ καὶ ὥς ταπρῶτα πολὺπλυχον ἔσχον Ὀλύμπου.
 Ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσai,
 115 Ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἶπαθ' ὅ, τι πρῶτον γένει' αὐτῶν.
 Ἦτοιμὲν πρώτιστ' Ἥρας γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖ' εὐρύσθερος, πάντων ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἀθανάτων, αἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
 Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῶ χθονὸς εὐρυοδείης,
 120 Ἡδ' Ἐρως, ὃς κάλλιπτος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Λυσιμελὴς, πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
 Δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
 Ἐκ Χάεος δ' Ἐρεβός τε μέλαινά τε Νύξ ἐγένοντο.
 Νυκλὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἥμερη ἐξεγένοντο.
 125 Οὗς τέκε κυσσομένη, Ἐρέβει φιλότῃ μιγείσai.
 Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἴσον ἑαυτῇ
 Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτῃ,
 Οἴφ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γείνατο δ' οὐρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους
 130 Νυμφέων, αἳ ναίουσιν ἀν' οὐρεα βηστήεντα.
 Ἡ δὲ καὶ ἀτρύγετον Πέλαγος τέκεν οἶδματι θύων,

- Πόντον, ἄτερ φιλόπητος ἐφίμερος. αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα, τέκ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
 Κοῖόν τε, Κρεῖόν θ', Ὑπερίονά τ', Ἰαπετόν τε,
 135 Θαῖάν τε, Ρεῖαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσύνην τε,
 Φοῖβην τε χρυσοστέφανον, Τηθύν τ' ἐρατεινήν.
 Τοὺς δὲ μέθ' ὀπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 Δεινότατος παίδων· θαλερόν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
 Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβριον ἦτορ ἔχοντας,
 140 Βρόντην τε, Στερόπην τε, καὶ Ἀῖγην ὄβριμόθυμον.
 Οἱ Ζηνὶ βροντὴν τ' ἔδσαν, τεύξάν τε κεραυνόν.
 Οἱ δὴ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
 Μοῦνος δ' ὀφθαλμός μεσσω ἐπέκειτο μετώπῳ.
 Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρα σφέων
 145 Κυκλοτερῆς ὀφθαλμός ἐεις ἐνέκειτο μετώπῳ·
 Ἴσχύς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις·
 Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
 Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄβριμοι, οὐκ ὀνομαστοί,
 Κοτλός τε, Βριάρεώς τε, Γύης θ', ὑπερῆφανα τέκνα.
 150 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰσσοῦντο
 Ἀπλάστοι· κεφαλὰὶ δὲ ἐκάστω πεντήκοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον, ἐπὶ σπιθαροῖσι μέλεσσι.
 Ἴσχύς δ' ἀπλάτος, κρατερὴ, μεγάλῳ ἐπὶ εἶδει.
 Οὔττοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,

- 155 Δεινότατοι παίδων, σφετέρῳ δ' ἤχθοντο τοκῇ
 Ἐξ ἀρχῆς· καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
 Πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνίσκε,
 Γαίης ἐν κευθμῶνι· κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ
 Οὐρανός· ἢ δ' ἐντὸς στοναχίζετο Γαῖα πελώρη
 160 Στεινομένη· δολίην δὲ κακὴν ἐπεφρέσσατο τέχνην.
 Αἴψα δὲ ποιήσασα γένος πολιῶν ἀδάμαντος,
 Τεύξε μέγα δρέπανον, καὶ ἐπέφραδε παισὶ φίλοισιν.
 Εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιμημένη ἦτορ.
 Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸς ἀτασθάλου, αἳ κ' ἐθέλητε
 165 Πείθεσθαι, πατέρος γε κακὴν τιταίμεθα λώεην
 Ὑμετέρου· πρότερος γὰρ αἰκέα μήσατο ἔργα.
 Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάλλας ἔλεν δέος, οὐδέ τις αὐτῶν
 Φθέγγατο· θαρσύντας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
 Αἴψ' αὖτις μύθοισι προσηύδα μητέρα κεδνὴν.
 170 Μῆτερ, ἐγὼ κεν τούτῳ γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι
 Ἔργον· ἐπεὶ πατρὸς γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
 Ὑμετέρου· πρότερος γὰρ αἰκέα μήσατο ἔργα.
 Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
 Εἶσε δὲ μιν κρύψασα λόχῳ· ἐνέθηκε δὲ χεῖρὶ
 175 Ἀῖσιν καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάλλα.
 Ἠλθε δὲ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός· ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
 Ἰμείρων φιλότῃτος ἐπέσχετο, καὶ ῥ' ἐταλύσθη

- Πάντη. ὃ δ' ἐκ λοχεῖο πάϊς ὠρέξατο χεῖρὶ
 Σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἄρπην,
 180 Μακρὴν, καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρὸς
 Ἐσσυμένως ἤμησε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
 Ἐξοπίσῳ. τὰ μὲν οὖτι ἐτώσια ἔκφυγε χεῖρός·
 Οὔσαι γὰρ ῥαθάμιγγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσσαι,
 Πάσας δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν,
 185 Γεῖνατ' Ἐρίνυς τε Κρατερὰς, μεγάλους τε Γίγαντας,
 Τεύχεσι λαμπομένους, δόλιχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
 Νύμφας δ' ἄς Μελίης καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Μῆδεά δ' ὥς τοπρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι,
 Κάββαλ' ἐπ' Ἡπείροιῳ πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
 190 Ὡς φέρετ' ἀμπέλαγος πουλὺν χρόνον· ἀμφὶ δὲ λευκὸς
 Ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χρόος ὤρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κούρῃ
 Ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
 Ἐπλετο· ἔνθεν ἔπειτα περιέρχοντο ἵκετο Κύπρον·
 Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός· ἀμφὶ δὲ ποίη
 195 Ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινῶσιν ἀέξετο· τὴν δ' Ἀφροδίτην,
 Ἀφρογένειάν τε θεὰν καὶ εὐστέφανον Κυθέρειαν
 Κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἀνέρες, οὐνεκ' ἐν ἀφρῷ
 Ἐθρέφθη· ἀτὰρ Κυθέρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις·
 Κυπρογένειαν δ', ὅτι γένετο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
 200 Ἴδὲ φιλομμηδέα, ὅτι μμηδέων ἐξεφαάθη.

- Τῇ δ' Ἐρὸς ὠμάρτησε, καὶ Ἴμερος ἔσπετο καλὸς
 Γεινομένη ταπρῶτα, θεῶν τ' ἐς φῦλον ἰούση.
 Ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ἥ δὲ λέλογχε
 Μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 205 Παρθενίους τ' ὀάρους, μειδήματα τ' ἐξαπάτας τε,
 Τέρψιν τε γλυκερὴν, φιλότητά τε, μελιχίην τε.
 Τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπὶ κλησιν καλέεσκεν,
 Παῖδας νεικείων μέγας Οὐρανὸς, οὗς τέκεν αὐτός.
 Φάσκε δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι
 210 Ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι.
 Νύξ δ' ἔτεκε δῖυγερὸν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν,
 Καὶ Θάνατον· τέκε δ' ὕπνον, ἔτικτε δὲ φῦλον Οὐνείρων·
 Οὐ τιμι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νύξ ἐρεβεννή.
 Δεύτερον αὖ Μῶμον, καὶ Οἰζὺν ἀλγινόεσαν.
 215 Ἐσπερίδας δ', αἷς μῆλα πέσῃν κλυτοῦ Ὠκεανοῖο
 Χρύσεα καλὰ μέλουσι, φέροντά τε δένδρεα καρπών·
 Καὶ Μοίρας καὶ Κηρας ἐγείνατο νηλεσποίνους,
 Κλωθὴν τε, Λάχεσιν τε, καὶ Ἀτρεσπον· αἵ τε βροτοῖσι
 Γεινομένοισι διδούσιν ἔχειν ἀγαθὸν τε κακὸν τε,
 220 Αἶτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παρὰ βιασίης ἐφέπουσιν
 Οὐδέποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
 Πρὶν γ' ἀπὸ τῷ δώωσι κακὴν ὄπιν ὅς τις ἀμάρτη.
 Τίκτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,

- Νύξ ὅλοη· μέλα τήνδ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότηϊα,
 225 Γῆρας τ' οὐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον.
 Αὐτὰρ Ἔρις στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα,
 Λήθην τε, Λιμόν τε, καὶ Ἀλγεα δακρυόεντα,
 Ὑσμῖνας τε, Φόνους τε, Μάχας τ', Ἀνδροκλισίας τε,
 Νείκεά τε, ψευδέας τε Λόγους, Ἀμφιλογίας τε,
 230 Δυσνομίην, Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλοισιν·
 Ὅρκον δ', ὃς δὴ πλείστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
 Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσῃ·
 Νηρέα τ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος,
 Πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
 235 Οὔνεκα νημερτής τε καὶ ἥπιος· οὐδὲ θεμισίων
 Λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δήνεα οἶδεν.
 Αὐτίς δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν, καὶ ἀγήνορα Φόρκυν,
 Γαίῃ μισγόμενος, καὶ Κητῶ καλλιπάρηον,
 Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσιν.
 240 Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγέρεα τέκνα θεάων,
 Πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ, καὶ Δωριδὸς ἠυκόμοιο,
 Κούρης Ωκεανοῖο τελέεντος ποταμοῖο,
 Πρωτῷ τ', Εὐκράτῃ τε, Σαώ τ', Ἀμφιτρίτῃ τε,
 Εὐδώρῃ τε, Θέτις τε, Γαλήνῃ τε, Γλαύκῃ τε,
 245 Κυμοθόῃ, Σπείῳ τε, Θοῇ, Θαλίῃ τ' ἐρέεσσα,
 Καὶ Μελίτῃ χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμένη, καὶ Ἀΐαυῃ,

- Πασιθέη τ', Ἐρατώ τε, καὶ Εὐνείκη ῥοδόπηχυν,
 Δωτώ τε, Πρωτώ τε, Φέρουσά τε, Δυναμένη τε,
 Νησαίη τε, καὶ Ἀκταίη, καὶ Πρωτομέδεια,
 250 Δωρίς, καὶ Πανόπη, καὶ εὐειδῆς Γαλάτεια,
 Ἴπποβόη τ' ἐρέεσσα, καὶ Ἴππονόη ῥοδόπηχυν,
 Κυμοδόκη θ', ἥ κύματ' ἐν ἠεροιδείῃ πόντῳ
 Πνοιάς τέ ζαθέων ἀνέμων, σὺν Κυματολήγῃ,
 Ρῆια πρηῦνει, καὶ εὐσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ·
 255 Κυμώ τ', Ηἰόνη τε, εὐσφέφανός θ' Ἀλιμήδη,
 Γλαυκονόμη τε φιλορμειδῆς, καὶ Ποντοπόρεια,
 Λειαγόρη τε, καὶ Εὐαγόρη, καὶ Λαομέδεια,
 Πουλυνόμη τε, καὶ Αὐτονόη, καὶ Λυσιάνασσα,
 Εὐάρεη τε φυήν τ' ἐξατὴ καὶ εἶδος ἁμωμος·
 260 Καὶ Ψαμάθη χαρίεσσα δέμας, δίη τε Μενίππη·
 Νησώ τ', Εὐπρόμη τε, Θεμισίῳ τε, Προνόη τε,
 Νημερτής θ', ἥ πατὴρ ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
 Αὗται μὲν Νηρῆος ἁμύμονος ἐξεγένοντο
 Κούραι πεντήκοντα, ἁμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι.
 265 Θαύμας δ' Ὀκεανοῖο βαθυῤῥείτας θυγάτρα
 Ἠγάγετ' Ἠλέκτρην· ἥ δ' ὠκείαν τέκεν Ἴριν,
 Ἠϋκόμους θ' Ἀρπυίας, Ἀελλώ τ', Ὀκυπέτην τε,
 Αἱ ῥ' ἀνέμων πνοίῃσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἔπονται,
 Ὀκείης πλερύγεσσι· μεταχρόνιαι γὰρ ἴαλλον.

- 270 Φόρκυϊ δ' αὖ Κητὼ Γραίας τέκε καλλιπάρης,
 Ἐκ γενετῆς πολιᾶς, τὰς δὴ Γραίας καλέουσιν
 Ἀθάνατοί τε θεοί, χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἄνθρωποι.
 Περσηδῶ τ' εὐπεπλον, Ἐνυώ τε κροκόπεπλον,
 Γοργούς θ' αἶ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ωκεανῶιο,
 275 Ἐσχατιῇ πρὸς νυκτός· ἴν' Ἐσπερίδες λιγύφωοι,
 Σθεινώ τε, Εὐρυάλη τε, Μεδουσά τε, λυγρὰ παῖδυσσά,
 Ἡ μὲν ἔην θνητὴ, αἱ δ' Ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω
 Αἱ δύο· τῇ δὲ μῆ παρελέξατο Κυανοχαίτης,
 Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ ἄνθεσιν ἑιαρινόισι.
- 280 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν,
 Ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήγασος ἵππος.
 Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ωκεανῶυ περὶ πηλᾶς
 Γεῖνεθ', ὁ δ' ἄρ' χρύσειον ἔχεν μετὰ χερσὶ φίλησι.
 Χῶ μὲν ἀποσιλάμενος, προλιπὼν χθόνα μητέρα μήλων,
 285 Ἰκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει,
 Βροντὴν τε σπέρσων τε φέρον Διὶ μητιόεντι.
 Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικάρηνον Γηρυονῆα,
 Μιχθεῖς Καλλιρόη κούρη κλυτοῦ Ωκεανῶιο.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάρριξε βίη Ἡρακλεΐη,
 290 Βουσί παρ' ἐλιπώδεσσι, περιρρέύτῳ ἐν Ἐρυθείῃ·
 Ἡματι τῷ, ὅτε περὶ βόους ἤλασεν εὐρυμετώπους
 Τίρυνθ' εἰς ἰερὴν, διαβὰς πόρον Ωκεανῶιο,

- Οἷον τε κτείνας, καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα,
 Σταθμῷ ἐν ἡερόεντι, πέρην κλυτοῦ Ωκεανῶιο.
- 295 Ἢ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, οὐδὲν εἰκός
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Σπῶνι ἐνὶ γλαφυρῷ, θείην κρατερόφρον' Ἐχιδναν,
 Ἡμισυ μὲν νύμφην ἐλικώπιδα, καλλιπάρην,
 Ἡμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινόν τε μέγαν τε,
- 300 Ποικίλον, ὦμησῆν, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
 Ἐνθα δέ οἱ σπῆος ἐστὶ κάτω, κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
 Τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
 Ἐνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
 Ἢ δ' ἔρυτ' ἐῖν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴν Ἐχιδναν,
- 305 Ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος ἥματα πάντα.
 Τῇ δὲ Τυφάονα φασὶ μιγήμεναι ἐν φιλότῃ,
 Δεινόν θ' ὕδρισῆν τ' ἄνεμον, ἐλικώπιδι κούρῃ.
 Ἢ δ' ὑποκυσσαμένη, τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
 Οἷον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆϊ.
- 310 Δεύτερον αὖτις ἔτικλεν ἀμήχανον αὖτις φαειόν,
 Κέρβερον, ὦμησῆν, αἶδεω κύνα χαλκεόφωνον,
 Πεπληκοντακάρηνον, ἀναιδέα τε κρατερὸν τε·
 Τὸ τρίτον, Ὑδρην αὖτις ἐγείνατο, λυγρὸν εἰδυῖαν,
 Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
- 315 Ἀπλήιον κοτέουσα βίῃ Ἡρακλεΐῃ.

- Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνὶ ἥραϊο νηλεΐ χάλκῳ
 Ἀμφίπερυνιάδης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Ἰολάῳ,
 Ἡρακλῆς, βουλῆσιν Ἀθηναίης Ἀγελείης.
 Ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε, πνέουσιν ἀμαιμάκειον πῦρ,
 320 Δεινὴν τε, μεγάλην τε, ποδώκεά τε, κρείερην τε.
 Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν, χαρσπόιο λέοντος.
 Ἡ δὲ, χιμαίρης· ἡ δ', ὄφις κρείερόιο δράκοντος.
 Πρόσθε λέων, ὅππῃθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 Δεινὸν ἀποπνέουσά πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
 325 Τὴν μὲν Πήγασος εἶλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης.
 Ἡ δ' ἄρα Σφίγγ' ὀλοὴν τέκε, Καδμεΐισιν ὄλεθρον,
 Οἷῳ ὑποδμηθεῖσα· Νεμειᾷόν τελέοντα,
 Τὸν ῥ' Ἥρη θρέψασα Διὸς κυδνὴ παρὰ κοίλῃς,
 Γουνοῖσιν καλένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
 330 Ἐν θ' ἄρ' ὄγ' οἰκείων, ἐλεφαίρειο φῦλ' ἀνθρώπων,
 Κοιρανέων τρηπτοῖο Νεμείης ἡ δ' Ἀπέσαντος.
 Ἀλλὰ ἐῖς ἐδάμασσε βίης Ἡρακλεΐης.
 Κητὼ δ' ὀπλότατον, Φόρκυϊ φιλότῃτι μιγεῖσα,
 Γεῖναίῳ, δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης,
 335 Πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεα μῆλα φυλασσει.
 Τοῦτο μὲν ἐκ Κητῶς καὶ Φόρκυος γένος ἐστί.
 Τηθὺς δ' Ὠκεανῷ ποταμοῦς τέκε δινῆεντας,
 Νεῖλον τ', Ἀλφειὸν τε, καὶ Ἡρῖδανὸν βαθυδίνην,

- Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε, καὶ Ἰσῆρον καλλιρέεθρον,
 340 Φάσιν τε, Ῥῆσόν τ', Ἀχελώϊον ἀργυροδίνην.
 Νέσσον τε, Ῥόδιόν θ', Ἀλιάκμονά θ', Ἐπτάπορόν τε,
 Γρήνικόν τε, καὶ Αἴσηπον, θείον τε Σιμοῦνλα,
 Πηνειόν τε, καὶ Ἐρμον, εὐρέεϊτῃν τε Κάϊκον,
 Σαγγάριόν τε μέγαν, Λάδωνά τε, Παρθενίον τε,
 345 Εὐνὸν τε, καὶ Ἀρδησκον, θείον τε Σκάμανδρον.
 Τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἱ κατὰ γαῖαν
 Ἄνδρας κουρίζουσιν, Ἀπόλλωνι ξὺν ἄνακτι,
 Καὶ ποταμοῖς· ταύτην δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,
 Πειθὼ τ', Ἀδμήτῃ τε, Ἰάνθῃ τ', Ἠλέκτρῃ τε,
 350 Δωρίς τε, Πρυμνὼ τε, καὶ Οὐρανίῃ θεοειδῆς,
 Ἰωπὼ τε, Κλυμένη τε, Ῥοδία τε, Καλλιρρόῃ τε,
 Ζευξὼ τε, Κλυτίῃ τε, Ἰδυῖά τε, Πασιβόῃ τε,
 Πληξάυρῃ τε, Γαλαξάυρῃ τε, ἐρατὴ τε Διώνη,
 Μηλόβοσις τε, Θόῃ τε, καὶ εὐειδῆς Πολυδώρῃ·
 355 Κερκηΐς τε φυὴν ἐρατὴ, Πλουτὼ τε βοῶπις,
 Περσηΐς τ', Ἰάνειρά τε, Ἀκάστῃ τε, Ξάνθῃ τε,
 Πετραίῃ τ' ἐρέεσσα, Μενεστώ τ', Εὐρώπῃ τε,
 Μῆτις τ', Εὐρυνόμῃ τε, Τελεσθῷ τε κροκόπεπλος·
 Κρυσίῃ τ', Ἀσίῃ τε, καὶ ἡμερόεσσα Καλυπσώ·
 360 Εὐδώρῃ τε, Τύχῃ τε, καὶ Ἀμφιεῶ, Ὠκυρόῃ τε·
 Καὶ Στύξ, ἥ δ' ἂν σφέων προφερεστέρα ἔστιν ἀπασέων.

- Αὐται δ' Ὠκεανῷ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
 Πρεσβύταται κοῦραι. πολλάί γε μὲν εἰσι καὶ ἄλλαι.
 Τρεῖς γὰρ χίλια εἰσὶ τανύσφυροι Ὠκεανίαι,
 365 Αἱ ἔα πολυσπερέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης
 Πάντη ὁμῶς ἐφέπουσι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι πόταμοὶ καναχιδὰ ῥέοντες,
 Υἱέες Ὠκεανοῦ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς.
 Τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτὸν ἄνδρα ἐνίσπειν.
 370 Οἱ δὲ ἑκάστοι ἴσασιν ἃ ἂν περιναιετάωσι.
 Θεία δ' Ἡελίον τε μέγαν, λαμπρὰν τε Σελήνην,
 Ἡὼ θ', ἥ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαίνει,
 Ἀθανάτοισ τε θεοῖς τοῖ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 Γείναθ', ὑπευνηθεῖς Ὑπερίονος ἐν φιλότῃ.
 375 Κρίω δ' Εὐρυβίη τίκλει φιλότῃ μιγείσα,
 Ἀσπράχον τε μέγαν, Πάλλαλῃά τε, δῖα θεάων,
 Πέρσην θ', ὅς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμοσύνησιν.
 Ἀσπραίω δ' Ἡὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
 Ἀργέσῃν Ζέφυρον, Βορέην τ' ἀιψηροκέλευθον,
 380 Καὶ Νότον, ἐν φιλότῃ θεῶ θεὰ εὐνηθεῖσα.
 Τοὺς δὲ μετ' ἀσπέρα τίκλει Ἑωσφόρον ἠριγένεια,
 Ἀσπρα τε λαμπετόωντα τὰ τ' οὐρανὸς ἐσπεφάνωται.
 Στύξ δὲ τέκ' Ὠκεανοῦ θυγάτηρ, Πάλλαλι μιγείσα,
 Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι,

- 385 Καὶ Κράτος, ἠδὲ Βίην, ἀριδεύκετα γείναίλο τέκνα,
 Τῶν οὐκ ἔσ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος, οὐδέ τις ἔδρη,
 Οὐδ' ὁδός, ὅπως μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύει.
 Ἀλλ' αἰεὶ παρ' Ἰνὸν βαρυκτύπῳ ἐδριόωνται.
 Ὡς γὰρ ἐβούλευσε Στύξ ἄφθιτος Ὠκεανίνῃ,
- 390 Ἡματι τῷ ὅτε πάντας Ὀλύμπιος ἀσπεροπηλῆς
 Ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὀλύμπῳ.
 Εἶπε δ', ὅς αὖ μετὰ εἶο θεῶν Τιτῆσι μάχριτο,
 Μὴ τιν' ἀπορῥαίσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
 Εἵξέμεν ἦν τοπάρως γε μέτ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
- 395 Τὸν δ' ἔφαθ' ὅς τις ἄτιμος ὑπὸ Κρόνου ἦλ' ἀγέραςτος,
 Τιμῆς καὶ γεράων ἐπιδοσέμεν ἢ θέμις ἐστίν.
 Ἡλθε δ' ἄρα πρώτη Στύξ ἄφθιτος Ὀλύμπῳ δὲ
 Σὺν σφίσι παίδεσσιν, φίλου διὰ μήδεα πατρός.
 Τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περιστὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.
- 400 Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὄρκον,
 Παῖδας δ' ἡήματα πάντα ἐοὺς μεταναιέτας εἶναι.
 Ὡς δ' αὖτως πάντεσσι διαμπερές, ὥσπερ ὑπέσθη,
 Εἵξετέλεσθ'. αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ ἠδὲ ἀνάσσει.
 Φοίβῃ δ' αὖ Κοίου πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνὴν.
- 405 Κυσαμένη δ' ἤπειτα θεὰ θεῶν ἐν φιλότῃ
 Λητὴ κυανόπεπλον ἐγείνατο μείλιχον αἰεὶ,
 Ἡπῖον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,

- Μεΐλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Οὐλύμπου.
 Γείνατο δ' Ἀσπερίην εὐώνυμον, ἥν ποτε Πέρσης
 410 Ἡγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, φίλην κεκληῖσθαι ἄκοιτιν.
 Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
 Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 Μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἡ δὲ καὶ ἀσπερόεντος ὑπ' οὐρανῶ εἴμμορε τιμῆς,
 415 Ἀθανάτοισ τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλισθα.
 Καὶ γὰρ νῦν ὅτε που τίς ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 Ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται,
 Κικλήσκει Ἑκάτην· πολλή τέ οἱ ἔσπετο τιμὴ
 Ρεῖα μάλ', ὧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς·
 420 Καὶ οἱ ὄλβον ὁπάζοι· ἐπεὶ δύνاميς γε πάρεσθιν.
 Οὔτοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανῶ ἐξεγένοντο,
 Καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἶσαν ἀπάντων.
 Οὐδέ τί μιν Κρονίδης ἐοῖήσατο οὐδέ τ' ἀπηύρα
 Οὔσ' ἔλαχεν Τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν,
 425 Ἀλλ' ἔχει ὥς τοσσῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δασμός.
 Οὐδ' ὅτι μουνογενὴς, ἥσσον θεὰ εἴμμορε τιμῆς,
 Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῶ ἠδὲ θαλάσῃ·
 Ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.
 Ὡς δ' ἐθέλει μεγάλως παραινέται, ἥδ' ὀνίνησιν.
 430 Ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ὅν κ' ἐθέλησιν.

- Η' δ' ὁπότ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσονται
 Ἀνέρες, ἔνθα θεὰ παραγίνεται οἷς κ' ἐθέλησι,
 Νίκην προφρονέως ὁπάσαι καὶ κῦδος ὀρέξαι.
 Ἐν τε δίκη βασιλεύσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει,
 435 Ἐσθλὴ δ' αὖθ' ὁπότ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν,
 Ἐνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίνεται, ἥλ' ὀνίνησι·
 Νικήσας δὲ βίη καὶ κάρτει καλὸν ἄεθλον
 Ρεῖα φέρει, χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδος ὁπάζει.
 Ἐσθλὴ δ' ἰπώησσι παρεστιάμεν οἷς κ' ἐθέλησι,
 440 Καὶ τοῖς οἱ γλαυκὴν δυσπρόμφελον ἐργάζονται,
 Εὐχονται δ' Ἐκάτη καὶ ἐρικλύπῳ Ἐννοσιγαίῳ.
 Ρηϊδίως δ' ἄγρην κυδνὴ θεὸς ὥπασε πολλήν,
 Ρεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.
 Ἐσθλὴ δ' ἐν σθαθμοῖσι σὺν Ἐρμῇ ληϊδ' ἀέξειν,
 445 Βρυκολίας τ', ἁλέας τε, καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 Ποίμνας τ' εἰροτόκων γ' οἴων, θυμῷ γε θέλουσα,
 Ἐξ ὀλίγων βριάει, καὶ πολλῶν μείονα θῆκεν.
 Οὕτω τοι καὶ μουνογενὴς ἐκ μητρὸς ἐοῦσα,
 Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσι.
 450 Θῆκε δέ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνην
 Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοντο φάος πολυδερχέος Ἡῶς.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος αἰδέ τε τιμαί.
 Ρεῖη δ' αὖ δμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαιδίμα τέκνα,

- Ἰσλίην, Δήμητρα, καὶ Ἡῖην χρυσοπέδιλον,
 455 Ἰφθιμόν τ' Αἴδην, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει,
 Νηλεὲς ἦτορ ἔχων· καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοσίγαιον,
 Ζῆνά τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 τοῦ καὶ ὑπὸ βροτῆς πελεμίζεται εὐρέϊα χθών·
 Καὶ τοὺς μὲν κατέπεινε Κρόνος μέγας, ὅς τις ἕκαστος
 460 Νηδυός ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἵκοιτο.
 Τὰ φρονέων, ἵνα μὴ τις ἀγαυῶν οὐρανίωνων
 Ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχη βασιληΐδα τιμήν.
 Πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀσπερόεντος,
 Οὐνεκά οἱ πέπρατο ἐῷ ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
 465 Καὶ κρατερῷ περ ἐόντι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλᾶς.
 Τῷ ὅγε οὐκ ἀλαοσκοπιῆν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
 Παιδας εὖς κατέπεινε· ῥέην δ' ἔχε πένθος ἄλαστον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἐμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
 Τέξεσθαι, τότεῖτα φίλους λιτάνευε τοκῆας
 470 Τοὺς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀσπερόεντα,
 Μῆτιν συμφράσασθαι ὅπως λελάθοιτο τεκῶσα
 Παιδα φίλον, τίσαιοτο δ' ἐριννὺς πατρὸς ἐοῖο
 Παιδῶν οὖς κατέπεινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
 Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπιβόλοιο,
 475 Καὶ οἱ πεφραδέτην ὅσα περ πέπρωτο γενέσθαι
 Ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῇ καὶ υἱεὶ καρήεροθύμῳ.

- Πέμψαν δ' ἔς Λύκλον, Κρήτης ἐς πίονα δῆμον,
 Οὔπωτ' ἄρ' ὀπλότατον παίδων ἤμελλε τεκέσθαι,
 Ζῆνα μέγαν· τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
 480 Κρήτη (ἐν) εὐρείῃ τραφέμεν ἄτιταλλέμεναί τε.
 Εὐθα μὲν ἴκτο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δὲ ἐ χειρσὶ λαβοῦσα
 Ἀντρω ἐν ἡλιοάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 Αἰγαίῳ ἐν ὄρει πεπυκασμένῳ ὕληντι.
- 485 Τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν
 Οὐρανίδη μέγ' ἄνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ.
 Τὸν τόθ' ἐλὼν χεῖρεςτιν ἐὼν ἐγκάτθετο νηδύν,
 Σχέτλιος· οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω
 Ἀντὶ λίθου ἐὼς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδῆς
- 490 Λεῖπεθ', ὅ μιν τάχ' ἔμελλε βίῃ καὶ χειρσὶ δαμάσσας,
 Τιμῆς ἐξελάαν, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
 Ἡὔξετο τοῖο ἀνάκτος· ἐπιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ
 Γαίης ἐννεσίησι πολυφραδέεσσι δολωθεῖς,
- 495 Οὐ γόνον ἅψ' ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 Νικηθεὶς τέχνῃσι βίῃφί τε παιδὸς ἐοῖο.
 Πρῶτον δ' ἐξήμησε λίθον, πύματον καταπίνων.
 Τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
 Πυθῶϊ ἐν ἠγαθέῃ, γυάλοις ὑπὸ Παρνησσῶϊ,

- 500 Σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω, θάυμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
 Λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
 Οὐρανίδας, οὓς δῆσε πατὴρ ἀσιφροσύνησιν.
 Οἱ δὲ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιάων,
 Δῶκαν δὲ βροντὴν, ἥλ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 505 Καὶ σίερόπην· τὸ πρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει·
 Τοῖς πίσυνος, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Κούρην δ' Ἰάπετός καλλίσφυρον Ὠκεανίην
 Ἠγάγετο Κλυμένην, καὶ ὁμὸν λέχος εἰσανέβαινε.
 Ἡ δὲ οἱ Ἀτλαντὰ κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 510 Τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μενόιτιον, ἠδὲ Προμηθέα
 Ποικίλον, αἰολόμητιν· ἁμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθέα,
 Οὓς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφειῇσι·
 Πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα
 Παρθένον· ὑβρίσῃν δὲ Μενόιτιον εὐρύστωα Ζεὺς
 515 Εἰς ἔρεβος κατέπεμψε, βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ,
 Εἴνεκ' ἀτασθαλίας τε καὶ ἡγορέης ὑπερόπλου.
 Ἀτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
 Πείρασιν ἐν γαίης, πρόπαρα Ἔσπεριδων λιγυφώνων
 Ἐσθλῶς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χέρεσσι.
 520 Ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεὺς.
 Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθέα ποικιλόβουλον,
 Δεσμῶϊς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίον' ἐλάσσας.

- Καί οἱ ἐπ' αἰεὶ δὸν ὤρσε τανύπτερον· αὐτὰρ ὄγ' ἦπαρ
 Ἡσθιεν ἀθανάτων, τὸ δ' ἀέξετο ἴσον ἀπάντη
 525 Νυκλὸς, ὅσον πρόπαν ἦμαρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς
 Ἡρακλῆς ἐκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νόυσον ἀλαλκεν
 Ἰάπετιονίδη, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων·
 Οὐκ' ἀέκητι Ζητὸς ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,
 530 Ὄφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγένης κλέος εἶη
 Πλείων ἔτ' ἢ τοπάρσιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.
 Ταῦτ' ἄρα ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν·
 Καί περ χώμενος, παύθη χόλου, ὃν πρὶν ἔχεσκεν
 Οὐνεκ' ἐρίζετο βουλὰς ὑπερμενείῃ Κρονίῳι.
 535 Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοῖτο θεοὶ θυητοὶ τ' ἄνθρωποι
 Μηκῶνῃ, τότε ἔπειτα μέγαν βῶν πρόφρωνι θυμῷ
 Δασσάμενος προὔθηκε, Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων.
 Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκαλ' αἰόνην δὴμῷ
 Ἐν ῥίνῳ κατέθηκε, καλύψας γαστρί' βοεΐη·
 540 Τῷ δ' αὖτ' ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
 Εὐθετίσας κατέθηκε, καλύψας ἀργέτι δὴμῷ.
 Δὴ τότε μιν προσέειπε πατρὸς ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Ἰάπετιονίδη, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
 Ὡς πέπον, ὥς ἑτεροζήλως διεδάσσαο μοίρας.
 545 Ὡς φάτο κεστομέων Ζεὺς ἀφθιτα μῆδεα εἰδώς.

- Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
 Ἦκ' ἐπιμειδήσας, (δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης)
 Ζεὺς κῦδισίε, μέγισίε θεῶν αἰιγενετᾶων,
 Τῶν δ' ἔλεύ' ὅπως τέρην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
 550 Φῆ ἔα δολοφρονέων. Ζεὺς δ' ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς
 Γνώ ῥ' οὐδ' ἠγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὅσσετο θυμῷ
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν.
 Χερσὶ δ' ὄγ' ἀμφοτέρησιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφαρ.
 Χώσατο δὲ φρένας, ἀμφὶ χόλος δέ μιν ἴκετο θυμὸν,
 555 Ὡς ἶδεν ὀσφέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.
 Ἐκ τοῦ ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φυλ' ἀνθρώπων
 Καίουσ' ὀσφέα λευκὰ θυέντων ἐπὶ βωμῶν.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἰαπετιονίδῃ, πάντων περὶ μῆδεα εἰδώς,
 560 Ὡς πέπον, οὐκ ἄρα πω δολίης ἐπιλήθεο τέχνης.
 Ὡς φάτο χωόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς·
 Ἐκ τούτου δ' ἥπειτα, δόλου μεμνημένος αἰεὶ
 Οὐκ ἐδίδου μελέοισι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.
 565 Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς πάϊς Ἰαπετοῖο,
 Κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν
 Ἐν κοίλῳ νάρθηκι· δάκεν δ' ἄρα νειόθι θυμὸν
 Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ,
 d

Ὡς ἶδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν .

570 Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεύξεν κακὸν ἀνθρώποισι·

Γαίης γὰρ σύμωλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις

Παρθένῳ αἰδοίῃ Ἴκελον, Κρονίδεω διὰ βουλᾶς .

Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη

Ἀργυφείῃ ἐσθῆτι· κατὰ κρηθὲν δὲ καλύπτειν

575 Δαιδαλέην χεῖρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι·

Ἀμφὶ δέ οἱ σιεφάνους νεοθηλέας ἄνθεσι ποίης

Ἰμερτοὺς παρέθηκε καρήατι Παλλὰς Ἀθήνη·

Ἀμφὶ δέ οἱ σιεφάνην χρυσέην κεφαλῇφιν ἔθηκε,

Τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,

580 Ἀσκήσας παλάμησι, χαριζόμενος Διὶ πατρὶ .

Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο, θαῦμα ἰδέσθαι,

Κνώδαλ' ὅς ῥ' ἥπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα .

Τῶν ὅγε πόλλ' ἐνέθηκε· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή,

Θαυμασίη, ζωῶσιν ἐοικότα φωνήεσσιν .

585 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεύξε καλὸν κακὸν, ἀντ' ἀγαθοῖο

Ἐξάγαγ' ἔνθα περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἢ δ' ἀνθρώποι,

Κόσμῳ ἀγαλλομένην γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης .

Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητοὺς τ' ἀνθρώπους

Ὡς εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν .

590 Ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων .

Τῆς γὰρ ὀλώϊόν ἐστὶ γένος· καὶ φῦλα γυναικῶν

- Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν,
 Οὐλομένης πενίης οὐ σύμφορα, ἀλλὰ κόροιο.
 Ως δ' ὅπῳτ' ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι
 595 Κηφῆνας βόσκουσι, κακῶν ξυνήονας ἔργων,
 Αἷ μὲν τε πρόωαν ἦμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 Ἡμάτιαι σπεύδουσι, τιθεῖσί τε κηρία λευκά,
 Οἱ δ' ἔντοσθε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους,
 Ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνται.
 600 Ως δ' αὐτως ἄνδρεσσι κακὸν θνητοῖσι γυναῖκας
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυνήονας ἔργων
 Ἀργαλέων, ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο.
 Οἷ κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν,
 Μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὅλοδ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται,
 605 Χήτει γηροκόμοιο, ὅδ' οὐ βιότου ἐπιδευῆς
 Ζώει, ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται
 Χηρωσαί· ὧ δ' αὖτε γάμου μοῖρα γένηται,
 Κεδνὴν δ' ἔσχεν ἀκοιτίν, ἀράρῳϊαν πραπίδεσσι,
 Τῷ δὲ ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφερίζει
 610 Ἐμμεναι· ὅς δέ κε τέτμη ἀταρτηροῖο γενέθλης,
 Ζώει ἐνὶ σλήθεσιν ἔχων ἀλίαςιον ἀνίην
 Θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεστον κακὸν ἐσθλῶν.
 Ως οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.
 Οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς

- 615 Τῷο γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
 Καὶ πολυΐδριν ἐόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.
 Βριάρεω δ' ὥς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ,
 Κόττω τ' ἠδὲ Γύγῃ, δῆσε κρατερῶ ἐνὶ δεσμῷ,
 Ἡγορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος ἠδὲ καὶ εἶδος,
 620 Καὶ μέγεθος· κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς ἐυρυοδείης,
 Εὐθ' οἷγ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες,
 Εἶατ' ἐπ' ἐσχατιῇ, μεγάλης ἐν πείρασιν γαίης,
 Δηθὰ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες.
 Ἀλλὰ σφέας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 625 Οὓς τέκεν ἠΰκομος Φείη Κρόνου ἐν φιλότῃτι,
 Γαίης φραδμοσύνησιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὖτις·
 Αὐτὴ γάρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
 Σὺν κείνοις νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
 Δηρὸν γὰρ μάραναντο, πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,
 630 Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
 Ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
 Οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Οἰθρύος Τιτῆνες ἀγαυοί,
 Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμπωιο θεοὶ δωτῆρες ἐάων,
 Οὓς τέκεν ἠΰκομος Φείη Κρόνω ἐυνηθείσα·
 635 Οἱ ἔα τότε ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντες,
 Συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς.
 Οὐδέ τις ἦν ἐρίδος χαλεπῆς λύσις οὐδὲ τελευτὴ

Οὐδετέροις, ἴσον δὲ τέλος τέτατο πτολέμοιο·

Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα,

640 Νέκταρ τ' ἄμβροσίν τε, τάπερ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,

Πάντων ἐν στήθεσιν ἀέξετο θυμὸς ἀγήνωρ.

Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἄμβροσίν ἐρατεινήν,

Δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

Κέκλυέ μευ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἅλλα τέκνα,

645 Ὅφρ' εἶπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

Ἦδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι

Νίκης καὶ κρέατος περὶ μαρνάμεθ' ἡμάτα πάντα,

Τιτῆνές τε θεοί, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγενόμεσθα.

Ὑμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους

650 Φαίνετε Τιτῆνεσιν ἐναντίοι ἐν δαΐ λυγρῇ,

Μησάμενοι φιλότητος ἐνῆος, ὅσσα παθόντες

Ἐς φάος ἅψ ἀφίκεσθε δυσηλεγέος ἀπὸ δεσμοῦ,

Ἡμετέρας διὰ βουλάς, ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος.

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐξαΐλεις ἀμείβετο Κότιος ἀμύμων·

655 Δαιμόνι', οὐκ ἀδάητα πιφάσκειαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ

Ἰδμεν ὅτι περὶ μὲν πρασιῖδες, περὶ δ' ἔσσι νόημα,

Ἀλκτῆς δ' ἀθανάτοισιν ἀρεῆς γένεο κρυερῶιο.

Σῆς δ' ὑποφραδμοσύνησιν ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος

Ἀψορρόν δ' ἐξαΐτις ἀμελίκτων ἀπὸ δεσμῶν

660 Ἠλύθομεν, Κρόνου υἱὲ ἀναξ, ἀνάελπι παθόντες.

Τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφροσι βουλῇ
 Ῥυσόμεθα κράτος ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηϊότητι,
 Μαχράμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

- Ὡς φάτ'· ἐπῆνησαν δὲ θεοὶ δωτῆρες ἐάων,
 665 Μῦθον ἀκούσαντες· πολέμου δ' ἐλilαίετο θυμὸς
 Μᾶλλον ἔτ' ἢ τοπάρξει· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔειραν
 Πάντες, θηλειαί τε καὶ ἄρσενες, ἥματι κείνῳ,
 Τιτῆνές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
 Οὓς τε Ζεὺς ἐρέδουσφιν ὑπὸ χθονὸς ἦκε φόως δέ,
 670 Δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίην ὑπέρσπολον ἔχοντες.
 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὥμων αἴσسونτο
 Παῖσιν ὁμῶς· κεφαλαὶ δὲ ἐκάσῳ πεντήκοντα
 Ἐξ ὥμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιδαρῶσι μέλεσσι.
 Οἱ τότε Τιτῆνεσσι κατέσπλαθεν ἐν δαΐ λυγρῇ,
 675 Πέτραις ἡλιθάτους σιδαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Τιτῆνες δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
 Προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
 Ἀμφοτέρω· δεινὸν δὲ περὶάχε πόντος ἀπείρων.
 Γῇ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν· ἐπέσπινε δ' οὐρανὸς εὐρύς
 680 Σειόμενος, πεδόθεν δ' ἐτινάσσετο μακρὸς Ὀλύμπος
 Ῥίπῃ ὑπ' ἀθανάτων· ἔνσσις δ' ἵκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἠερόεντα, ποδῶν αἰτωεῖά τ' ἰωὴ
 Ἀσπέτου ἰωχμοῖο, βολάων τε κρατερῶν.

- Ως ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴεσαν βέλεα σιγόνοντα.
 685 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἴκετ' οὐρανὸν ἀσπερόντα
 Κεκλομένων. οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
 Οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχεν ἐὼν μένος· ἀλλὰ νῦ τοῦ γε
 Εἴθαρ μὲν μένεος πλῆντο φρένες, ἐκ δέ τε πᾶσαν
 Φαῖνε βίην. ἀμυδὶς δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόυ ἦδ' ἀπ' Οὐλύμπου
 690 Ἀσπράπτων ἔσπειχε συνωχάδον. οἱ δὲ κεραυνοὶ
 Ἰκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀσπεροπῇ ποτέοντο
 Χειρὸς ἀπὸ σιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα θ' εἰλυφύωντες
 Ταρφέες. ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγιζεν
 Καιομένη· λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἀσπετος ὕλη.
 695 Ἐξεε δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ Ὠκεανόιο ῥέεθρα,
 Πόντος τ' ἄτρύγετος· τοὺς δ' ἀμφεπεθερμὸς αὐτμῇ
 Τιτῆνας χθονίους· φλόξ δ' ἠέρα δῖαν ἵκανε
 Ἀσπετος. ὅσσε δ' ἀμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
 Αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε σπεροπῆς τε.
 700 Καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν χάος· εἶσατο δ' ἅλλα
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἦδ' οὔασιν ὅσσαν ἀκοῦσαι·
 Αὐτως ὥς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεῖν
 Πίλνατο. τοῖος γάρ κε μέγιστος δαῦπος ὀρώρει,
 Τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόλλος.
 705 Τόσπος δαῦπος ἔγεντο θεῶν ἐριδι ξυνιόντων·
 Σὺν δ' ἄνεμοι ἐνοσίγαιον τε κόνιν τ' ἐσφαράγιζον,

- Βροντὴν τε, σφεροπὴν τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
 Κῆλα Διὸς μεγάλοις· φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐνοπὴν τε
 Ἔς μέσον ἀμφοτέρων· ὁτοβος δ' ἀπλητος ὀρώρει
 710 Σμερδαλέης ἔριδος· κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων.
 Ἐκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ' ἀλλήλοις ἐπέχοντες,
 Ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην δριμύειαν ἔγειραν,
 Κότλος τε, Βριάρεώς τε, Γύγης τ' ἄατος πολέμοιο.
 715 Οἱ ἑὰ τριηκοσίας πέτρας σιδοχρῶν ἀπὸ χειρῶν
 Πέμπον ἐπασσυτέρης· κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι
 Τιτῆνας· καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Πέμψαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
 Νικήσαντες χερσὶν, ὑπερβύμους περ ἐόντας,
 720 Τόσπον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανὸς ἔσ' ἀπὸ γαίης·
 Ἴσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.
 Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἄκμων
 Οὐρανόθεν κατιῶν, δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο.
 Ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἄκμων
 725 Ἐκ γαίης κατιῶν, δεκάτῃ ἐς Τάρταρον ἵκοι·
 Τὸν περὶ χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δέ μιν νύξ
 Τριῖσιοιχεὶ κέχυται περὶ δειρὴν· αὐτὰρ ὑπερβεν
 Γῆς ῥίζαι πεφύκασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἐνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι

- 730 Κεκρύφεται, βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο,
 Χώρῳ ἐν ευρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.
 Τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστί· πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν
 Χαλκείας· τείχος περικείται δ' ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα Γύγης, Κόττιος τε, καὶ ὁ Βριάρεως μεγάθυμος
- 735 Ναίουσιν, φύλακες πόσι Διὸς ἀιγίοχοιο.
 Ἐνθάδε γῆς ὀνοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος,
 Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ οὐρανοῦ ἀστειρόεντος,
 Ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 Ἀργαλέ', ευρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοὶ περ·
- 740 Χάσμα μέγ'· οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 Οὔδας ἴκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοσθε γένοιτο.
 Ἀλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι προθύελλα θυέλλη
 Ἀργαλή· δεινὸν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Τοῦτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
- 745 Ἔσθηκεν, νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέησι.
 Τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο πάϊς ἔχειτ' οὐρανὸν ευρὺν
 Ἔσθῃως, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτησι χέρεσσιν
 Ἀστειμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἀμφὶς ἰοῦσαι
 Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν,
- 750 Χάλκεον. ἥ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἥ δὲ θυράζεν
 Ἔρχεται, οὐδὲ ποτ' ἀμφοτέρας δόμος ἐντὸς ἔέρχει·
 Ἀλλ' αἰεὶ ἐτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν ἐοῦσα,

- Γαῖαν ἐπιτρίβεται. ἡ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἐοῦσα,
Μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἐστὶ ἂν ἵκηται.
- 755 Ἡ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερκές ἔχουσα.
Ἡ δ' ὕπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
Νύξ ὅλοη, νεφέλη κεκαλυμμένη ἠεροειδέϊ.
Εἴθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
Ὑπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ' αὐτοῦς
- 760 Ἡέλιος φαέθων ἐπιδέρεται ἀκτίνεσσιν,
Οὐρανὸν εἰσαινὼν, οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
Τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Ἡσυχος ἀνστρίβεται καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι.
Τοῦ δὲ σιδηρῆ μὲν κραδίη, χάλκεον δὲ οἱ ἦτορ
- 765 Νηλεὲς ἐν στήθεσσι· ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβησιν
Ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Εἴθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἠχήμεντες
Ἰφθίμου τ' Αἰδew καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
Ἑστῆσιν· δεινὸς δὲ κύων προπάροικε φυλάσσει,
770 Νηλεΐης, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει. ἐς μὲν ἰόντας
Σαίνει ὁμῶς οὐρεῇ τε καὶ οὐασιν ἀμφοτέροισιν·
Ἐξελθεῖν δ' οὐκ αὖτις ἐᾷ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
Ἑσθίει ὃν κε λάβησι πυλέων ἐκτοσθεν ἰόντα
Ἰφθίμου τ' Αἰδew καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.
- 775 Εἴθάδε ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,

Δεινὴ Στυῆ, θυγάτης ἀψορῥόου Ωκεανοῖο
 Πρεσβυτάτη. νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
 Μακρῇσι πέτρῃσι κατηρεφέ· ἀμφὶ δὲ πάντα
 Κίοσιν ἀργυρέοισι πρὸς ὕδρανὸν ἐσθήρικται.

780 Παῦρα δὲ Θαύμαντος θυγάτης πόδας ὠκέα Ἰῆρις,
 Ἀγγελίης πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 Ὅπως ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται.
 Καί ῥ' ὅστις ψεύδεται ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 Ζεὺς δέ τε Ἰῆριν ἔπεμψε θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνείκαι

785 Τηλόθεν ἐν χρυσῇ προχῶν πολυώνυμον ὕδωρ,
 Ψυχρὸν, ὃ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἡλιβάτοιο,
 Ὑψηλῆς. πολλὸν δὲ ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Εἷξ ἱεροῦ πόταμόιο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
 Ωκεανοῖο κέρας. δεκάτη δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται.

790 Ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 Δίνης ἀργυρέης ἐίλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει,
 Ἡ δὲ μί' ἐκ πέτρης προρέει, μέγα πῆμα θεοῖσιν·
 Ὅς κεν τὴν ἐπιόρκον ἀπολλείψας ἐπομόσῃ
 Ἀθανάτων οἱ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,

795 Κεῖται νηῦτμος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτόν·
 Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἄσπον
 Βρώσιος, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἄναυδος
 Στρωφῶϊς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.

- Αὐτὰρ ἐπὴν νῶυσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
 800 Ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτατος ἄθλος.
 Ἐννάετες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἐόντων,
 Οὐδὲ ποτ' ἐς βουλήν ἐπιμίσγεται οὐδ' ἐπὶ δαίτας
 Ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
 Εἰρέας ἀθανάτων οἱ δολύμπια δώματ' ἔχουσι.
 805 Τῶν ἄρ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ,
 Ωγύγιον, τὸ δ' ἴησι καταστυφέλου διὰ χώρου.
 Ἐνθα δὲ γῆς δυοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἡερόεντος,
 Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀσπερόεντος,
 Ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 810 Ἀργαλέ', εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοὶ περ.
 Ἐνθάδε μαρμαίρεαί τε πύλαι, καὶ χάλκεος οὐδὸς
 Ἀσπεμφῆς, ῥίζησι διηνεκέεσσιν ἀσπερῶς,
 Αὐτοφυῆς· πρόσθεν δὲ, θεῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων,
 Τιτῆνες ναίουσιν, πέρην χάεος ζοφεροῖο.
 815 Αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπῖκουροι
 Δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ωκεανοῖο θεμέλοις,
 Κότλος τ' ἠδὲ Γύγης. Βριάρεών γε μὲν ἦν ἐόντα,
 Γαμβρόν ἐδὼν ποίησε βαρύνκτυπος Ἐννοσίγαιος.
 Δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπύειν, θυγατέρα ἦν.
 820 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασε Ζεὺς,
 Ὀπλότατον τέκε πῦδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη,

- Ταρτάρου ἐν φιλότῃ, διὰ χρυσῇν Ἀφροδίτῃν.
 Οὐ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχυΐ ἔργματ' ἔχουσται,
 Καὶ πόδες ἀκάματοι κρατερῶν θεῶν· ἐκ δέ οἱ ὤμων
 825 Ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφις, δεινοῖο δράκοντος,
 Γλώσσησι δνοφερῇσι λελειχμότες, ἐκ δέ οἱ ὄστων
 Θεσπεσίης κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε·
 Πασέων δ' ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομένοις,
 Φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι
 830 Παντοίῃν ὅπ' ἰεῖσαι, ἀθέσφατον· ἄλλοτε μὲν γὰρ
 Φθέγγονθ', ὥς τε θεοῖσι συνιέμεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ταύρου ἐριβρύχεω, μένος ἄσχετον ὄσσαν, ἀγαύρου·
 Ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,
 Ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν ἐοικότα, θαύματ' ἀκούσαι,
 835 Ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίζασχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὐρεα μακρά.
 Καὶ νῦ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἥματι κείνῳ,
 Καὶ κεν ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀναξεν,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὁξὺ νόησε πατρὸς ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον· ἀμφὶ δὲ γαῖα
 840 Σμερδαλέον κονάβησε, καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεῖν,
 Πόντος τ' Ὠκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης.
 Ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπος
 Ὀρνυμένιο ἀνακτος· ἐπεσφεινάχιζε δὲ γαῖα.
 Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον,

- 845 Βροντῆς τε σπεροπῆς τε πυρὸς ἀπὸ τοῖο πελώρου,
 Πρηστῆρων τ' ἀνέμων τε κεραυνῶ τε φλεγέθοντος.
 Ἐξεε δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
 Θῦε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκλίας, περὶ τ' ἀμφί τε κύματ' αἰμακρὰ
 Ρίπῃ ὑπ' ἀθανάτων· ἔνοσις δ' ἄσπετος ὁρώρει.
- 850 Τρέσσει Αἰδῆς δ' ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάστων,
 Τιτῆνές θ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες,
 Ἀσπερίου κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητος.
 Ζεὺς δ' ἔπειδ' οὖν κόρυθεν ἐὼν μένος, εἵλετο δ' ὄπλ' αἰ,
 Βροντὴν τε σπεροπὴν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
- 855 Πλῆξεν ἀπ' Οὐλύμπωιο ἐπ' ἀλμυρῶν. ἀμφὶ δὲ πάσας
 Ἐσπερεσσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινῶιο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἔπειδ' ἤ μιν δάμασε πληγῇσιν ἰμάσσας,
 Ἦριπε γυιωθεὶς, σπινάχιζε δὲ γαῖα πελώρη.
 Φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἀνακτος,
- 860 Οὐρεὸς ἐν βήσσησιν αἰδνῆς παιπαλοέσσης,
 Πληγέντος. πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
 Ἀτμῇ θεσπεσίῃ, καὶ ἐτήκετο κασσίτερος ὥς,
 Τέχνη ὑπ' αἰζηῶν ὑπὸ τ' ἐυτρεΐτου χοάνοιο
 Θαλφθεὶς, ἢ σιδηρῶς, ὅπερ κρατερῶτατός ἐστιν,
- 865 Οὐρεὸς ἐν βήσσησι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέῳ,
 Τήκεται ἐν χθονὶ δῖῃ, ὑφ' Ἡφαίστου παλάμῃσιν.
 Ὡς ἄρα τήκετο γαῖα σέλα πυρὸς αἰθομένοιο.

Ρίψε δέ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς Τάρταρον ἐυρύν.

Ἐκ δὲ Τυφώος ἔσθ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέλιων,

870 Νόσφι Νότου, Βορέω τε, καὶ ἀργέσσειω Ζεφύροιο.

Οἱ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεῇ, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.

Αἱ δ' ἄλλαι μὰ ψ αὔραι ἐπιπνεῖουσιν θάλασσαν,

Αἱ δὴ τοι πίπτουσαι ἐς ἠεροειδέα πόντον,

Πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύουσιν ἀέλλη.

875 Ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄησι, διασκιδνᾷσί τε νῆας,

Ναύτας τε φθείρουσι· κακῶ δ' οὐ γίνεται ἀλκή

Ἀνδράσιν οἱ κείνοισι συναντῶσιν κατὰ πόντον,

Αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν

Ἐργ' ἐρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,

880 Πιμπλεῦσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσσαν,

Τιτήνεσσι δὲ τιμῶν κρίναντο βίηφι,

Δὴ ῥα τότε ὥτρυνον βασιλευμένῃ δέ ἀνάσσειν,

Γαίης φραδμοσύνησιν, ὀλύμπιον ἐυρύστωα Ζῆν,

885 Ἀθανάτων· ὁ δὲ τοῖσιν εὖ διεδάσσατο τιμάς.

Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον θέτο Μῆτιν,

Πλείστα θεῶν εἰδυῖαν, ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεὰν γλαυκῶπιν Ἀθήνην

Τέξεσθαι, τότε ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας

890 Αἰμυλίοισι λόγοισιν, ἔην ἐς κάτθετο νηδύν,

Γαίης φραδμοσύνησι, καὶ Οὐρανοῦ ἀσπερόεντος.
 Τὼς γὰρ οἱ ἐφρασάτην, ἵνα μὴ βασιληΐδα τιμὴν
 Ἄλλος ἔχῃ, Διὸς ἀντὶ, θεῶν αἰειγενετάων.
 Ἐκ γὰρ τῆς εἰμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι.

- 895 Πρώτην γὰρ κούρην γλαυκώπιδα Τριτογένειαν
 Ἴσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν·
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
 Ἡμέλλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
 Ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἔην ἐγκάτθετο νηδύν,
 900 Ὡς δὴ οἱ φράσσαιτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε.
 Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὠῤῥας,
 Εὐνομίην τε, Δίκην τε, καὶ Εἰρήνην τεθαλυΐαν·
 Αἴτ' ἔργ' ὠραίοισι καταβνητοῖσι βροτοῖσι·
 Μοίρας δ', ἥς πλείϊπην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
 905 Κλωθὴν τε, Λάχεσίν τε, καὶ Ἄτροπον· αἱ τε διδῶσι
 Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.
 Τρεῖς δὲ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρῆους,
 Ὠκεανοῦ κούρη πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
 Ἀγλαίην, καὶ Εὐφροσύνην, Θαλίην· τῆρατεινήν·
 910 Τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἶδετο δερκομενάων
 Λυσιμελής· καλὸν δὲ ὑπ' ὀφρύσι δερκίσωνται.
 Αὐτὰρ ὁ Δῆμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
 Ἡ' τέκε Περσεφόνην λευκώλεον, ἣν Αἰδωνεύς

- Ἡΐωσεν ἥς παρὰ μητρός, ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεύς.
 915 Μνημοσύνης δ' ἐξ᾽ αὐτῆς ἐράσσατο καλλικόμοιο,
 Ἐξ ἥς αἱ Μοῦσαι χρυσάμπυνες ἐξεγένοντο
 Ἐννέα, τῆσιν ἄδον θαλῖαι καὶ τέρψις ἀοιδῆς.
 Λητὼ δ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
 Ἰμερόεντα γόνον περὶ πάντων οὐρανίωνων,
 920 Γεῖνατ' ἄρ', αἰγιόχοιο Διὸς φιλότῃτι μιγῆῖσα.
 Λοισβοτάτῃν δ' Ἡῤῥην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
 Ἡ' δ' Ἡΐην, καὶ Ἀῤῥηα, καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε,
 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃτι θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀνδρῶν.
 Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογένειαν,
 925 Δεινὴν, ἐγρεκύδομον, ἀγέσφατον, ἀτρυτώνην,
 Πότνιαν, ἥ κέλαδοί τε ἄδον πόλεμοί τε, μάχαι τε.
 Ἡῤῥη δ' Ἡφαιστῖον κλυτὸν ἐν φιλότῃτι μιγῆῖσα
 Γεῖνατο, (καὶ ζαμένησε, καὶ ἥρισεν ὧ παρακοίτῃ)
 Ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον οὐρανίωνων.
 930 Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης, καὶ ἐρικτύπου Ἐννοσιγαίου,
 Τρίτων ἐυρυβίης γένετο μέγας· ὅς τε θαλάσσης
 Πυθμέν' ἔχων παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἀνακλῖ
 Ναίει χρύσεια δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἀῤῥῇ
 Ρῖνοτόρῳ Κυθέρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτεν
 935 Δεινοῦς, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας
 Ἐν πολέμῳ κρύβεντι, σὺν Ἀῤῥῇ πῖολιπώρῃ.

- Ἀρμονίην δ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.
 Ζήνι δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίῃ τέκε κύδιμον Ἑρμῆν
 Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος ἐισαναβᾶσα.
 940 Καδμείῃ δ' ἄρα οἱ Σεμέλῃ τέκε φαίδιμον υἱόν,
 Μιχθεῖς' ἐν φιλότῃ, Διώνυσον πολυγηθέα,
 Ἀθάνατον θνητή. νῦν δ' ἀμφοτέρω θεοὶ εἰσίν.
 Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἡρακλειήν,
 Μιχθεῖς' ἐν φιλότῃ Διὸς νεφεληγερέταο.
 945 Ἀγλαίῃ δ' Ἡφαιστῖος ἀγακλυτὸς ἀμφιγυῖεις,
 Ὀπλοτάτην Χαρίτων, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
 Χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδην,
 Κούρην Μίνως, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
 Τὴν δὲ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγῆρω θῆκε Κρονίων.
 950 Ἦεν δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱός,
 Ἴς Ἡρακλῆος τελέσας σιονόεντας ἀέθλους,
 Παῖδα Διὸς μέγαλοιο καὶ Ἡρῆς χρυσοπεδίλου,
 Αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν, ἐν Οὐλύμπῳ νιφόμεντι.
 Οἴβιος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσας,
 955 Ναίει ἀπώμαντος καὶ ἀγῆρας ἥματα πάντα.
 Ἡελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὴ Ὠκεανίη
 Περσηὶς Κίρκην τε, καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου Ἡελίοιο,
 Κούρην Ὠκεανῷ τελέεντος ποταμῷ

960 Γῆμε, θεῶν βουλῇσιν, Ἰδυῖαν καλλιπαρῆον.

Ἡ δέ οἱ Μήδειαν εὐσφυρον ἐν φιλότῃτι

Γείναθ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσῇν Ἀφροδίτῃν.

Ὑμεῖς μὲν νῦν χαίρετ' ἀλύμπια δώματ' ἔχοντες,

Νῆσοί τ', ἥπειροί τε, καὶ ἀλμυρὸς ἔνδοθι πόντος.

965 Νῦν δὲ θεάων φύλον αἰεῖσατε ἡδυέπειαι

Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς ἀγίοχοιο,

Ὅσσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι

Ἀθάναται, γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.

Δημήτηρ μὲν Πλούτον ἐγείνατο, δῖα θεάων,

970 Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγείσ' ἐρατῇ φιλότῃτι,

Νειῶ ἐνὶ τριπόλῳ, Κρήτης ἐν πίονι δήμῳ,

Εὐθλόν· ὃς εἰς ἐπὶ γῆν τε, καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης,

Πᾶσαν· τῷ δὲ τυχόντι, καὶ οὐ κ' ἐς χεῖρας ἵκηται,

Τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν τέ οἱ ὥπασεν ὄλβον.

975 Κάδμω δ' Ἀρμονίῃ, θυγάτηρ χρυσεῖς Ἀφροδίτης,

Ἰνῶ, καὶ Σεμέλῃν, καὶ Ἀγαυὴν καλλιπαρῆον,

Αὐτονόην δ', ἣν γῆμεν Ἀριστῆϊος βαθυχαίτης,

Γείνατο, καὶ Πολύδωρον εὐσπεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.

Κούρῃ δ' Ὠκεανόιο Χρύσαορι καρτεροθύμῳ

980 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃτι πολυχρύσου Ἀφροδίτης,

Καλλιρρόῃ τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἀπάντων,

Γηρυονῆα, τὸν κτεῖνε βίῃ Ἡρακλεΐῃ,

- Βοῶν ἔνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιζῶντων ἐν Ἐρυθρίῃ.
 Τιθωνῶ δ' Ἡὼς τέκε Μένονα χαλκοκορυβήν,
 985 Αἰθίοπων βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἀνακτα.
 Αὐτὰρ τρι Κεφάλῳ φυτήσατο φαίδιμον υἱόν,
 Ἴφθιμον Φαέθοντα θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
 Τὸν ῥα νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥσος
 Παῖδ' ἀπαλὰ φρονέοντα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
 990 ὣςτ' ἀνερεψαμένη, καί μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς
 Νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.
 Κούρην δ' Αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος
 Αἰσονίδης, βουλῇσι θεῶν ἀειγενετάων,
 ἦγε παρ' Αἰήτου, τελέσας σπονδέοντας ἀέθλους,
 995 Τοὺς πολλοὺς ἐπέτειλε μέγας βασιλεὺς ὑπερῆνωρ,
 Ὑβριστῆς Πελίδης, καὶ ἀτάσθαλος, ὀβριμοεργός.
 Τοὺς τελέσας εἰς Ἴωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
 Ὠκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κούρην,
 Αἰσονίδης. καί μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
 1000 Καί ῥ' ἦγε δμηθεῖς ὑπ' Ἰήσῳι ποιμένι λαῶν,
 Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν οὖρεσιν ἔτρεφε Χείρων
 Φιλλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελείτο.
 Αὐτὰρ Νηρῆος κόυραι ἀλίοιο γέροντος,
 ἦτοι μὲν Φῶκον Ψαμάθη τέκε δῖα θεάων,
 1005 Αἰακοῦ ἐν φιλότῃ, διὰ χρυσὴν Ἀφροδίτην.

- Πηλεΐ δὲ δμηθεΐσα θεὰ Θέτις ἀγρυρόπεζα
 Γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥήξήνορα, θυμολέοντα.
 Αἰνείαν ἄρ' ἔτικτεν εὐστέφανος Κυθήρεια,
 Ἀγχίση ἥρωϊ μιγείσ' ἐρατῇ φιλότῃτι,
 1010 Ἰῶδης ἐν κορυφῇσι πολυπύχου, ὑληέσσης.
 Κίρκη δ' Ἡελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο,
 Γείνατ' Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἐν φιλότῃτι.
 Ἀργεῖον, ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
 Οἳ δὴ τοι μάλα τῆλε μυχῶν νησῶν ἱεράων
 1015 Πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλυτοῖσιν ἄνασσον.
 Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆϊ Καλυψὼ δῖα θεάων
 Γείνατο, Ναυσινόον τε, μιγείσ' ἐρατῇ φιλότῃτι.
 Αὐταὶ μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν ἐυνηθεῖσαι
 Ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 Νῦν δὲ γυναικῶν φύλον αἰείσατε, ἠδυέπειαι
 1021 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κόυραι Διὸς αἰγιόχοιο.

Η ΣΙΟΔΟΥ
ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΕΡΓΑ *καὶ* ΗΜΕΡΑΙ.

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΕΡΓΑ καὶ ΗΜΕΡΑΙ.

- Μ**ῶσαι Πιερίθην ἀοιδῇσι κλείουσαι,
 Δεῦτε δὴ ἐννέπετε σφέτερον πατέρ' ὑμνείουσαι.
 Οὐ τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἀφατοὶ τε φατοὶ τε·
 Ῥητοὶ τ' ἄρρητοὶ τε Διὸς μέγαλοιο ἔκητι.
 5 Ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει.
 Ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀέξει·
 Ῥεῖα δέ τ' ἰθύνει σκολιὸν, καὶ ἀγήνορα κάρφει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὅς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
 Κλυθὶ ἰδὼν αἴων τε· δίκη δ' ἰθύνει θέμιστας
 10 Τύνη· ἐγὼ δὲ κε Πέρση ἐτήτυμα μυθησαίμην.
 Οὐκ ἄρα μῶνον ἔην ἐρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
 Εἰσὶ δύω· τὴν μὲν κεν ἐπαινέσσειε νοήσας,
 Ἡ δ' ἐπιμωμητή· διὰ δ' ἀνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.
 Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
 15 Σχετλίη· οὐτις τήνγε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης,
 Ἀθανάτων βουλῇσιν ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν·

- Τὴν δ' ἐτέρην, προτέρην μὲν ἐγείνατο νύξ ἐρεβεννή,
 Θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
 Γαίης τ' ἐν ῥίζησι, καὶ ἀνδράσι, πολλὸν ἀμείνω·
 20 Ἡ' τε καὶ ἀπάλαμνόν περ ὅμως ἐπὶ ἔργον ἐφαίρει.
 Εἰς ἕτερον γὰρ τίς τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
 Πλούσιον, ὃς σπεύδει μὲν ἀρόμμεναι ἠδὲ φυτεύειν,
 Οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων
 Εἰς ἄφρονον σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' ἔρις ἦδε βροτοῖσι.
 25 Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκτονι τέκλων,
 Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει, καὶ αἰδὸς αἰδῶ.
 ὦ Πέρση, σὺ δὲ τὰυτα τεῶ ἐνικάτθεο θυμῷ,
 Μηδέ σ' ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
 Νεῖκε' ὀπιπτεύοντ', ἀγορῆς ἐπακουὸν ἔοντα.
 30 Ὡρῇ γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε
 Ὡς τινι μὴ βίος ἔνδον ἐπηεταλὸς κατάκειται
 Ὠρᾶος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτὴν·
 Τοῦ κε κορυσσάμενος, νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
 Κτήμας' ἐπ' ἄλλοτρίοις. σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσθαι
 35 Ὡς δ' ἔρδειν· ἀλλ' αὖθι διάκρινώμεθα νείκος
 Ἰθείησι δίκαις, αἳ τ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἄρισται.
 Ἦδη μὲν γὰρ κλῆρον ἐδασσάμεθ'· ἀλλὰ τε πολλὰ
 Ἀρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
 Δωροφάγους, οἱ τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσσαι·

- 40 Νήπιοι, οὐδ' ἴσασιν ὅσω πλέον ἥμισυ παντός,
 Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειρα.
 Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
 Ῥηιδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἡματι ἐργάσαιο,
 Ὡς τέ σέ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν, καὶ ἀεργὸν ἐόηλα.
 45 Αἶψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ κατωνοῦ καταθέιο,
 Ἐργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ἥσιν,
 Ὅτ' ἴ μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
 Τοῦνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ.
 50 Κρύψε δὲ πῦρ. τὸ μὲν αὖθις εὖς πάϊς Ἰαπετιοῖο
 Ἐκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς πάρα μητιόεντος
 Ἐν κοίλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
 Τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 Ἰαπετιονίδη, πάντων περὶ μήδεα εἰδώς,
 55 Χαίρεις πῦρ κλέψας, καὶ ἐμὰς φρένας ἠπεροσπεύσας;
 Σοὶ τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι.
 Τοῖς δ' ἐγὼ ἀνὴρ πυρὸς δώσω κακόν, ὃ κεν ἅπαντες
 Τέρπονται κατὰ θυμὸν, ἐὼν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.
 Ὡς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 60 Ἡφαίστιον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅτ' ἴ τάχιστα
 Γαῖαν ἴδῃ φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
 Καὶ σθένος· ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὧπά εἵσκειν

- Παρθενικῆς καλὸν εἶδος ἐπήρατον· αὐτὰρ Αἶθνην
 Ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἰσθὺν ὑφαίνειν·
 65 Καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσῇν Ἀφροδίτην,
 Καὶ πόθον ἀργαλέον, καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας·
 Ἐν δὲ θέμεν κύνέον τε νόον καὶ ἐπικλοπον ἦθος
 Ἑρμείην ἥνωγε διάκτορον Ἀργειφόντην.
 Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἐπείθοντο Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι.
 70 Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυῆεις
 Παρθένῳ αἰδοίῃ Ἴκελον, Κρονίδεω διὰ βουλάς·
 Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκώπις Αἶθνη·
 Ἀμφὶ δὲ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθῶ
 Ὅρμους χρυσεῖους ἔθεσαν χροῖ· ἀμφὶ δὲ τήνγε
 75 Ὡραὶ καλλίκομοι στέφον ἀνθεσιν εἰαρινόισι·
 Πάντα δὲ οἱ χροῖ κόσμον ἐφήρμωσε Παλλὰς Αἶθνη,
 Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργειφόντης
 Ἑυδέα θ' αἰμυλίου τε λόγους καὶ ἐπικλοπον ἦθος
 Τεῦξε, Διὸς βουλῇσι βαρυκλύτου· ἐν δ' ἄρα φωνήν
 80 Θῆκε θεῶν κήρυξ· ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα
 Πανδώην, ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφησίῃσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰσὺν ἀμήχανον ἔξετέλεσσε,
 Εἰς Ἐπιμηθέα πέμπω πατὴρ κλυτὸν Ἀργειφόντην,
 85 Δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον· οὐδ' Ἐπιμηθεὺς

Εἰφράσαθ' ὥς οἱ εἶπε Προμηθεύς, μήποτε δῶρον
Δέξασθαι παρ Ζηνὸς Οὐλυμπίου, ἀλλ' ἀποσπέμωειν
Εἴσωπίσω, μήπου τὶ κακὸν θνητοῖσι γένηται.

Αὐτὰρ ὁ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.

90 Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων
Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χελεποῖο πόνοιο,
Νούσων τ' ἀργαλέων, αἵτ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκαν.
Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηρεάσκουσι.

Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρεσσι, πίθου μέγα πῶμ' ἀφελούσα,

95 Εἰσκέδασ' ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ.

Μούνη δ' αὐτόθι Ἑλπίς ἐν ἀρρήκτοις δόμοισι

Εὔδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χεῖλεσιν, οὐδὲ θύραζε

Εἴξετο. πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,

Ἀγχιόχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.

100 Ἀλλὰ δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται.

Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.

Νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη ἢ δ' ἐπὶ νυκτὶ

Αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι

Σιγῇ· ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητιέτα Ζεύς.

105 Οὕτως οὔτι που ἐστὶ Διὸς νόον ἐξαλέασθαι.

Εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω

Εὖ καὶ ἐπιστάμενως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βαλλεο σῆσιν.

Ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι,

- Χρύσειον μὲν πρώτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
 110 Ἀθάνατοι ποίησαν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
 Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανῷ ἐμβασίλευεν.
 Ὡς τε θεοὶ δ' ἔζων, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
 Νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύος, οὐδέ τι δειλὸν
 Γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
 115 Τέρωποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων,
 Ἀφνειοὶ μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσι.
 Θνησκον δ' ὥς ὕπνῳ δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα
 Τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα
 Αὐτομάτῃ πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐβελημοὶ
 120 Ἡσυχοὶ ἔργα νέμοντο σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
 Τοὶ μὲν δαίμονές ἐισι Διὸς μεγάλου διὰ βουλὰς,
 Ἐσθλοὶ, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
 Οἱ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
 125 Ἡῖρα ἐσδάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἴαν,
 Πλουτοδότηι· καὶ τοῦτο γέρας βασιλῆϊον ἔσχον.
 Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
 Ἀργύρεον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Χρυσέῳ οὔτε φυὴν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.
 130 Ἀλλ' ἕκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
 Ἐτρέφετ' ἀτάλλων, μέγα νήπιος, ὧ ἐνὶ οἴκῳ·

- Ἀλλ' ὅταν ἤβῃσειε, καὶ ἤβης μέτρον ἵκοιτο,
 Παιριδίον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἀλγέ' ἔχοντες
 Ἀφραδίαις. ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
 135 Ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν
 Ἡέθελον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱερώς ἐπὶ βωμοῖς,
 Ἡΐ θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἤθεα. τοὺς μὲν ἔπειλα
 Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε, χολούμενος ὅννεκα τιμὰς
 Οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσι θεοῖς, οἱ Οὔλυμπον ἔχουσιν.
 140 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
 Τοῖ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται
 Δεύτεροι, ἀλλ' ἔμψης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων
 Χάλκειον ποίησ', οὐκ ἀργυρῷ οὐδὲν ὁμοῖον,
 145 Ἐκ μελῖαν, δεινόν τε καὶ ὄμβριμον· οἷσιν Ἀΐης
 Ἐργ' ἔμελε σπονόμεντα καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σῖτον
 Ἡΐσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρᾶτ' ἐρόφρονα θυμόν,
 Ἀΐπλαστοι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἀάπτοι
 Ἐξ ὧμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖς μελέεσσιν.
 150 Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι,
 Χαλκῷ δ' ἐργάζοντο. μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος.
 Καὶ τοῖ μὲν χεῖρεσσιν ὑπὸ σφετέρῃσι δαμέντες
 Βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυερόν αἶδαο,
 Νώνυμοι· θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλους περ ἐόντας

- 155 Εἶλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάος ἠελίοιο.
 Αὐτὰρ ἔπει καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
 Αὐθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 Ζεὺς Κρονίδης ποίησε δικαιοτέρων καὶ ἄρειον,
 Ἀνδρῶν ἡρώων θείον γένος, οἱ καλέονται
- 160 Ἡμίθεοι, προτέρῃ γενεῇ κατ' ἀπειρόνα γαῖαν.
 Καὶ τοὺς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνῇ,
 Τοὺς μὲν ἐφ' ἐπὶ λαπύλῃ Θήῃ Καδμηίδι γαίῃ
 ὤλεσε μαρναμένους μῆλων ἑνεκ' Οἰδιπόδαο·
 Τοὺς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαΐτμα θαλάσσης
- 165 Ἐς Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἑνεκ' ἠϋκόμοιο·
 Ἐνθ' ἦτοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε.
 Τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίοτον καὶ ἦθε' ὀπάστας
 Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἑς πείρατα γαίης.
 Τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τοῖσι Κρόνος ἐμβασίλευε.
- 170 Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
 Ἐν μακάρων νήσοισι, παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
 Ὀλβιοὶ ἥρωες· τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν
 Τρεῖς τῷ ἔτους θάλλοντα φέρει Ζεῖδωρος ἄρουρα.
 Μηκέτ' ἔπειτ' ὄφειλον ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι
- 175 Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν, ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
 Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐσθὶ σιδήρεον. οὐδὲ ποτ' ἦμαρ
 Παύσονται καμάρου καὶ οἰζύος, οὐδέ τι νύκτωρ

- Φθειρόμενοι· χαλεπῶς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας,
 Ἀλλ' ἔμψης καὶ τοῖσι μεμίξεται ἐσθλὰ κακῶσιν.
- 180 Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
 Εὖτ' ἂν γεινόμενοι πολιορκόταφοι τελέθωσιν.
 Οὐδὲ πατὴρ παῖδεσσιν ὁμοίῳ, οὐδὲ τι παῖδες,
 Οὐδὲ ξεῖνος ξεινοδόκῳ, καὶ ἐταῖρος ἐταίρῳ,
 Οὐδὲ κασιγνήτος φίλος ἔσσεται, ὥς τὸ πάρος περ·
- 185 Αἶψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας.
 Μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποὺς βάζοντ' ἐπέεσσι
 Σχέτλιοι, οὐδὲ θεῶν ὅπιν ἐιδότες. οὐδὲ μὲν οἷ γε
 Γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δῶιεν,
 Χειροδίκαι. ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.
- 190 Οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔσσεται, οὔτε δικαίου,
 Οὐτ' ἀγαθοῦ. μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν
 Ἀνέρα τιμήσουσι. δίκη δ' ἐν χερσὶ, καὶ αἰδὼς
 Οὐκ ἔσται. βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρεῖονα φῶτα,
 Μύθοισι σκολιῶς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμείται.
- 195 Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν οἰζυροῖσιν ἅπασιν
 Λυσκέλαδος, κακόχαρτος ὁμαρτήσῃ στυγερώπης·
 Καὶ τότε δὴ πρὸς Οὐλυμπὸν ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
 Λευκοῖσιν φαρέεσσι καλυψαμένῳ χροῶ καλόν,
 Ἀθανάτων μετὰ φύλον ἴτον προλιπὼντ' ἀνθρώπους
- 200 Αἰδὼς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείπεται ἄλγεα λυγρὰ

Θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακῶν δ' οὐκ ἔσσεται ἀλή·

Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦς ἐρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς.

Ὡδ' ἱρῆξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον,

ΥΨι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρον, ὀνύχεσσι μεμαρπώς·

205 Ἡδ' ἐλεὼν, γναμπίοισι πεπαρμένῃ ἀμφ' ὀνύχεσσι,

Μύρετο, τὴν δ' ὄγ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε·

Δαιμονίη, τί λέλακας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων.

Τῇ δ' εἰς ἣ σ' ἂν ἐγὼ περ ἄγω καὶ ἀοιδὸν ἐῷσαν·

Δείπωνον δ' αἶκ' ἐθέλω ποιήσομαι, ἥε μεθήσω.

210 Ἀφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν.

Νίκης τε σιέρεται, πρὸς τ' αἰσχεσιν ἄλγεα πάσχει.

Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρῆξ ταχυσίτερος ὄρνις.

Ὡ Πέρση, σὺ δ' ἄκουε δίκης, μηδ' ὕβριν ὀφείλλε.

Υἱοῖς γάρ τε κακὴ δειλῶ βροτῶ· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς

215 Ῥηιδίως φερέμεν δύναται, βαρύνθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς,

Ἐγκύρσας ἄτησιν· ὁδὸς δ' ἐτέρηφι παρελθεῖν

Κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει,

Ἐς τέλος ἐξελθούσα· παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω·

Αὐτίκα γὰρ τρέχει Ὀῖκος ἅμα σκολιῇσι δίκησιν.

220 Τῆς δὲ Δίκης ῥόθος ἐλκομένης ἥ κ' ἄνδρες ἄγωσι

Δωροφάγοι, σκολιαῖς δὲ δίκαις κρίνωσι θέμισθας.

Ἡ δ' ἔπεται κλαίουσα πόλιν τε καὶ ἦθεα λαῶν,

Ἡέρα ἐσχαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,

Οἳ τέ μιν ἐξελάουσι, καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἔνειμαν.

225 Οἳ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδοῦσιν

Ἰθείας, καὶ μή τι παρεκβαίνουσι δικαίου,

Τοῖσι τέθηλε πόλις· λαοὶ δ' ἀνθέουσιν ἐν αὐτῇ·

Εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδέ ποτ' αὐτοῖς

Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται ἐυρύστωα Ζεὺς,

230 Οὐδέ ποτ' ἰθυδίκαισι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,

Οὐδ' ἄτη, θαλῆς δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.

Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον, οὔρεσι δὲ δρυῖς

Ἀκρὴ μὲν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσας·

Εἰρωτόκοι δ' οἷες μαλλοῖς καταβεβρίθασι·

235 Τέκτουσιν δὲ γυναῖκες ἐοικότα τέκνα γονεῦσιν·

Θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· οὐδ' ἐπὶ νηῶν

Νείσσονται, καρπὸν δὲ φέρει ζειδῶρος ἄρουρα.

Ὅς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ καὶ σχέτλια ἔργα,

Τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται ἐυρύστωα Ζεὺς.

240 Πολλάκι καὶ ξύμπασσα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ,

Ὅς τις ἀλιτράνει καὶ ἀτάσθαλα μηχανάεται.

Τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,

Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί·

Οὐδὲ γυναῖκες τίκτουσιν· μινύθουσι δὲ οἶκοι

245 Ζηγὸς φραδμοσύνησιν Ὀλυμπίου· ἄλλοτε δ' αὖτε

Ἦ τῶν γε σῖρατόν ἐυρὺν ἀπώλεσεν, ἢ τό γε τείχος,

Ἡ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίνγνυται αὐτῶν .

Ὡ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ

Τήνδε δίκην· ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες

250 Αθάνατοι λεύσσουσιν ὅσοι σκολιῇσι δίκησι

Ἀλλήλους τρέβουσι, θεῶν ὅτι οὐκ ἀλέγοντες .

Τρεῖς γὰρ μύριοι εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ

Αθάνατοι Ζηνὸς, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·

Οἱ ἑα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα ,

255 Ἡέρα ἐσσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἴαν .

Ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα ,

Κυδνή τ' αἰδοίη τε θεοῖς οἱ Ὀλύμπων ἔχουσιν .

Καὶ ῥ' ὅπῳτ' ἄν τις μιν βλάβῃ σκολιῶς ὀνοτάζων ,

Αὐτίκα παρ Διὸς πατρὸς καθεζομένη Κρονίῳ

260 Γηρύετ' ἀνθρώπων ἄδικον νόον, ὅφρ' ἀποτίσῃ

Δῆμος ἀτασθαλίας βασιλέων, οἱ λυγρὰ νοεῦντες

Ἄλλῃ παρεκλίνουσι δίκας, σκολιῶς ἐνέποντες .

Ταῦτα φυλασσόμενοι βασιλῆες ἰθύνετε μύθους ,

Δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπιπράγχῃ λάθεσθε .

265 Οἱ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τεύχων .

Ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλευσάντι κακίστη .

Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ πάντα νοήσας ,

Καί νῦ τὰς δ', αἰκ' ἐτέλησ', ἐπιδέρεκεται, οὐδέ ἐλήθει

Οἴην δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἔεργει .

- 270 Νῦν δὲ ἐγὼ μὴτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
 Εἶην, μὴτ' ἐμὸς υἱὸς· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
 Εἴμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἔξει.
 Ἀλλὰ τὰ γ' οὐπω ἔολπ' ἀτελεῖν Δία τερπικέραυνον.
 ὦ Πέρση, σὺ δὲ τὰυτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,
 275 Καί νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν.
 Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων,
 Ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεεινοῖς,
 Εἶσθαι ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς·
 Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίστη
 280 Γίνεται. εἰ γάρ τις κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
 Γινώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον δίδωι ἐνυύσῃα Ζεὺς·
 Ὅς δέ κε μαρτυρήσιν ἐκὼν ἐπιόρκον ὁμόσας
 Ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάψας, νήκεστον ἀάσθη,
 Τῷδε τ' ἀμαυροτέρῃ γενεῇ μετόπισθε λέλειπται·
 285 Ἄνδρὸς δ' ἐυόρκου γενεῇ μετόπισθεν ἀμείνων.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρση.
 Τὴν μὲν τοι κακότητα καὶ ἱλαδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι
 Ῥηϊδίως· ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει·
 Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προπάρχοιθ' ἐθήκαν
 290 Ἀθάνατοι, μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτὴν,
 Καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὶ δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
 Ῥηϊδίῃ δ' ἥπειτα πέλει, χαλεπὴ περ' εἴουσα·

- Οὗτος μὲν πανάριστος ὃς αὐτὸς πάντα νοήσει,
 Φρασάμενος τά κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ἦσιν ἀμείνω·
 295 Ἐσθλὸς δ' αὖ κακείνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται.
 Ὅς δέ κε μήτ' αὐτὸς νοέη, μήτ' ἄλλου ἀκούων
 Ἐν θυμῷ βάλληται, ὃ δ' αὖτ' ἀχρήσιος ἀνὴρ.
 Ἀλλὰ σύ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
 Ἐργάζευ, Πέρση, δῖον γένος, ὃφρὰ σε λιμὸς
 300 Ἐχθαίρῃ, φιλέῃ δὲ εὐστέφανος Δημήτρης
 Αἰδοίῃ, βίοντος δὲ τεὴν πύμωλῃσι καλῇν.
 Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρὶ·
 Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες, ὃς κεν ἀεργὸς
 Ζῶη, κηφήνεσσι κοθύροισι ἵκελος ὄρμην,
 305 Οἳ τε μελισσάων κάματον τρέχουσιν ἀεργοὶ
 Ἐσθόντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν,
 Ὡς κέ τοι ὠραίου βίοντος πλήθωσι καλῇ·
 Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε.
 Καὶ τ' ἐργαζόμενος, πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν
 310 Ἔσσεαι ἢ δὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργούς.
 Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος· ἀεργίῃ δὲ τ' ὄνειδος.
 Εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς
 Πλουτεῦν' ἢ· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὁππηδεῖ.
 Δαίμονι δ' οἶος ἔησθα· τὸ ἐργάζεσθαι ἀμεινον,
 315 Εἰ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν

Εἰς ἔργον τρέψας, μελετᾷς βίου ὥς σε κελεύω.

Αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει·

Αἰδῶς ἢ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἢ δ' ὀνίνησι.

Αἰδῶς τοι πρὸς ἀνολβίῃ, θάρσος δὲ πρὸς ὄλβῳ.

320 Χρήματα δ' οὐχ ἀρπακτά· θεόσδοτα πολλὸν ἀμείνω.

Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν ὄλβον ἔληται,

Ἡ' ὄγ' ἀπὸ γλώσσης λήϊσσεται, (οἷά τε πολλὰ

Γίνεται, εὐτ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ

Ἀνθρώπων, αἰδῶ δὲ τ' ἀναιδείῃ κατοπάζῃ)

325 Ρεῖά τέ μιν μαυροῦσι θεοὶ, μινύθουσι δὲ οἶκοι

Ἀνέρι τῷ, παῦρον δὲ τ' ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπηδεῖ.

Ἴσον δ' ὅς θ' ἰκέτην ὅς τε ξεῖνον κακὸν ἔρξει·

Ὅς τε κασιγνήτοιο εἴου ἀνὰ δέμνια βαίνοι

Κρυπταδῆς εὐνῆς ἀλόχου, παρακαίρια ῥέζων·

330 Ὅς τέ τευ ἀφραδῆς ἀλιτράινεται ὀρφανὰ τέκνα·

Ὅς τε γυνῆα γέροντα κακῷ ἐπὶ γήραος οὐδῶ

Νεικεῖν χαλεπῶϊσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν.

Τῷ δὴ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται, ἐς δὲ τελευτὴν

Ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.

335 Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάντων ἔεργ' ἀεσίφρονα θυμὸν,

Καδδύναμιν δ' ἔρδειν ἱερὰ ἀθανάτοισι θεοῖσιν

Ἀγνῶς καὶ καθαρῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν

Ἄλλοτε δὴ σπονδῆσι θύεσσί τε ἰλάσκεσθαι,

- Η' μὲν ὅτ' εὐνάζη, καὶ ὅταν φάος ἱερὸν ἔλθῃ.
 340 Ὡς κέ τοι ἱλαον κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωσιν.
 Οὔφρ' ἄλλων ὦνῃ κλῆρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.
 Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι.
 Τὸν δὲ μάλισθα καλεῖν, ὅς τις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
 Εἰ γάρ τοι καὶ χρεῖμ' ἐγχώριον ἄλλο γένηται,
 345 Γεῖτονες ἄζωσθαι ἔκιοι, ζώσαντο δὲ πηροί.
 Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσσοι τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ.
 Ἐμμορέ τοι τιμῆς ὅς τ' ἔμμορε γείτονος ἐσθλοῦ.
 Οὐδ' ἂν βούς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
 Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος· εὖ δ' ἀποδοῦναι,
 350 Αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λώϊον, αἶκε δύνηαι.
 Ὡς ἂν χρεΐζων καὶ ἐς ὑψίερον ἀρχιον εὖρης.
 Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' ἄτησιν.
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι.
 Καὶ δόμεν ὅς κεν δῶ, καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῶ.
 355 Δώτῃ μὲν τις ἔδωκεν, ἀδώτῃ δ' οὔτις ἔδωκεν.
 Δῶς ἀγαθὴν, ἀρπαξ δὲ κακὴν, θανάτοιο δότεῖρα.
 Ὅς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅγε καὶ μέγα δοίῃ,
 Χαίρει τῷ δώρῳ καὶ τέρεται ὃν κατὰ θυμόν.
 Ὅς δὲ κεν αὐτὸς ἔλῃται ἀναιδείῃφι πιθήσας,
 360 Καί τε σμικρὸν ἐὼν, τότε ἐπάχλωσεν φίλον κῆρ.
 Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν καταθεῖο,

Καὶ θαμὰ τοῦθ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.

Ὅς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὅσ' ἀλύξεται αἶθρ' ὡς λιμόν.

Οὐδὲ τόγ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.

365 Οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερόν τὸ θυρήφι.

Ἐσθλὸν μὲν παρ' ἐόντος ἐλέσθαι, πῆμα δὲ θυμῷ

Χρηΐζειν ἀπεόντος, ἃ σε φράζεσθαι ἄνωγα.

Ἀρχομένου δὲ πίθου καὶ λήγοντος κορέσασθαι,

Μεσσόθι φεΐδεσθαι· δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδῶ.

370 Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω.

Καί τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.

Πίστεις δ' ἄρα ὁμῶς καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἄνδρας.

Μηδὲ γυνή σε νόον πυγαστόλος ἐξαπατάτω,

Αἰμύλα κωτίλλουσα, τεὴν διφῶσα καλήν.

375 Ὅς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅγε φιλήτησι.

Μουνογενὴς δὲ πάϊς σώζοι πατρῷον οἶκον

Φερβέμεν· ὥς γὰρ πλοῦτος ἀέξεται ἐν μεγάροισι.

Γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.

Ρεῖα δὲ κεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον.

380 Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη μείζων δ' ἐπιθήκη·

Σοὶ δ' εἰ πλούτου θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ἥσιν,

Ὡς ἔρδειν· ἔργον δὲ τ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων

Ἀρχεσθ' ἀμητοῦ· ἀρότιο δὲ, δυσσομενάων.

- 385 Αἱ δὴ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέματα τεσσαράκοντα
 Κεκρύφαται, αὖτις δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
 Φαίνονται, ταπρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
 Οὗτός τοι πεδίῳν πέλεται νόμος, οἳ τε θαλάσσης
 Ἐγγύθι ναιετάουσ', οἳ τ' ἄγχεα βησσήεντα
- 390 Πόντου κυμαίνοντος ἀπόπρωθι πύονα χῶρον
 Ναίουσιν. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,
 Γυμνὸν δ' ἁμᾶσθαι, εἰ χ' ὥρια πάντ' ἐθέλησθα
 Ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος· ὥς τοι ἕκαστα
 Ωρεῖ ἀέξεται, μή πως τὰ μεταξὺ χατίζων
- 395 Πτώσσης ἀλλοτρίους οἴκους, καὶ μηδὲν ἀνύσσης.
 Ως καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω,
 Οὐδ' ἐπιμετρήσω. ἐργάζευ, νήπιε Πέρση,
 Ἔργα, τάτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο.
 Μήποτε σὺν παίδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχεύων,
- 400 Ζητεύης βίοτον κατὰ γείτονας, οἳ δ' ἁμελῶσιν.
 Δῖς μὲν γὰρ καὶ τρεῖς τάχα τεύξεαι. ἦν δ' ἔτι λυτῆς,
 Χρῆμα μὲν οὐ πρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πόλλ' ἀγορεύσεις.
 Ἀχρεῖος δ' ἔσθαι ἐπέων νομός. ἀλλὰ σ' ἄνωγα
 Φράζεσθαι χρεῖων τε λύσιν, λιμοῦ τ' ἀλεωρήν.
- 405 Οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναῖκά τε, βῶν τ' ἀροτῆρα,
 Κτηλῆν δυο γαμετήν, ἥτις καὶ βουσὶν ἔποιτο.
 Χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι.

Μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἀγνῆται, σὺ δὲ τητᾷ.

Ἡδ' ὥρη παραμείβηται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.

410 Μήδ' ἀναβάλλεσθαι ἕς τ' αὔριον ἕς τ' ἔννηφιν.

Οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπωλησι καλὴν,

Οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτῃ δέ τοι ἔργον ὀφέλλει,

Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄταισι παλαίει.

Ἡμὸς δὴ λήγει μένος ὀξέος ἡελίοιο

415 Καύματος ἰδαλίμου, μετοπωρινὸν ὀμβρῆσαντος

Ζηνὸς ἐρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χρῶς

Πολλὸν ἐλαφρότερος (δὴ γὰρ τότε σείριος ἀσπίης

Βαιὸν ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφέων ἀνθρώπων

Ἔρχεται ἡμάτιος, πλείον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ.)

420 Ἡμὸς ἀδηκτοτάτῃ πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ

Υἷλῃ, φύλλα δ' ἔραζε χέει, πτόρθοιό τε λήγει·

Τῆμος ἄρ' ὑλοτομεῖν μεμνημένος ὥριον ἔργον.

Ὀλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπηχυν,

Ἀξονὰ θ' ἐπταπόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενον οὕτω·

425 Εἰ δέ κεν ὀκταπόδην ἀπὸ καὶ σφύραν κε τάμοιο,

Τρισπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδῶρ' ἀμάξῃ.

Πόλλ' ἐπὶ καμπύλα καῖα φέρειν δὲ γύην, ὅτ' ἂν εὗρης,

Εἰς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος ἢ κατ' ἄρουραν,

Πρίνινον· ὃς γὰρ βουσὶν ἀρῶν ὀχυρώταλός ἐστιν·

430 Εὐτ' ἂν Αθηναίης δμῶδός ἐν ἐλύματι πῆξας

- Γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἰσίοδῳ.
- Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα πονησάμενος κατὰ οἶκον,
 Αὐτόγυρον καὶ πηκτόν· ἐπεὶ πολὺ λώϊον οὕτω.
 Εἰ χ' ἑτερόν γ' ἄξαις, ἑτερόν γ' ἐπὶ βουσί βάλοις.
- 435 Δάφνης δ' ἣ Πιελέης ἀκιώτατοι ἰσίοδοι.
- Δρυὸς ἔλυμα, πρίνου γύην· βόε δ' ἐνναετήρῳ
 Ἀρσενε κεκτῆσθαι· τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδόν.
 Ἡΐης μέτρον ἔχοντε· τὼ ἐργάζεσθαι ἀρίστω.
 Οὐκ ἂν τῷ γ' ἐρίσαντες ἐν αὐλακι καμμέν ἄροτρα
- 440 Ἀΐξαιαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὐτοὶ λίποιεν.
- Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετῆς αἰζήσας ἔποιτο,
 Ἀρτον δειωνήσας τετράτρυφον, ὀκτάδλωμον.
 Οἷς κ' ἔργου μελετῶν ἰθείαν αὐλακ' ἐλαύνει,
 Μηκέτι παπταίνων μεθ' ὀμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
- 445 Θυμὸν ἔχων· τοῦ δ' οὔτι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
- Σπέρματα δάσασθαι, καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.
 Κουρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὀμήλικας ἐποτίηται.
 Φράζεσθαι δ' εὐτ' ἂν φωνὴν γεράνου ἐπακούσης
 Ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυῖης.
- 450 Ἡ τ' ἀροτοῖό τε σῆμα φέρει, καὶ χείματος ὥρην
- Δεικνύει ὀμβρηνοῦ· κραδίην δ' ἔδ' ἀνδρὸς ἀβούτεω.
 Δὴ τότε χορτάζειν ἔλικας βόας ἐνδον ἐόντας·
 Ῥηίδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν· βόε δὲ καὶ ἅμαξαν·

Ρήϊδιον δ' ἀπανηγασθαι, παρὰ δ' ἔργα βόεσσιν.

455 Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πῆξασθαι ἀμάξαν,
 Νήπιος. οὐδὲ τὸν δ' οἶδ', ἑκατὸν δέ τε δούραθ' ἀμάξης,

Τῶν πρόσθεν μελέτην ἐχέμεν δικήϊα θέσθαι.

Εὖ τ' ἂν δὲ πρῶτιστ' ἄροτος θνητοῖσι φανείη,
 Δὴ τότε ἐφορμηθῆναι ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς,

460 Αὔτην καὶ διερῆν ἀρόων, ἀρότοις καθ' ὥρην,
 Πρῶτ' μάλα σπεύδων ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρουραι.

Εἵαρι πολεῖν· θέρεος δὲ νεωμένη οὐ σ' ἀπατήσει.

Νειὸν δὲ σπείρειν ἔτι κουφίζουσιν ἄρουραι.

Νειὸς ἀλεξιάρη, παίδων εὐκηλήτειρα.

465 Εὐχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερί θ' ἀγνῇ,
 Ἐκτελέα βρίθην Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν.

Ἀρχόμενος ταπρῶτ' ἀρότου, ὅταν ἄκρον ἐχέτλης

Χειρὶ λαβῶν, ὅρπηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι

Εὐδρυον ἐλκόντων μεσάβῳ. ὁ δὲ τυτθὸς ὅπισθεν

470 Δμῶς, ἔχων μακέλην, πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη,
 Σπέρματα κακκρύπτων. εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη

Θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστη.

Ὡδὲ κεν ἀδρυσύνη σιάχυες νεύοιεν ἔραζε,

Εἰ τέλος αὐτὸς ὅπισθεν Οὐλύμπιος ἐσθλὸν ὀπάζοι.

475 Ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνια· καί σε ἐόλπα
 Γηθήσειν, βίότοις ἐρεύμενον ἔνδον ἐόντος.

- Εὐσχέων δ' ἴξεται πολὺν ἔαρ· οὐδὲ πρὸς ἄλλους
 Αὐγάσεται· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.
 Εἰ δέ κεν ἠελίοιο τρωπαῖς ἀρόης χθόνα δῖαν,
 480 Ἦμενος ἀμήσεις, ὀλίγον περὶ χειρὸς ἐέργων,
 Ἀντία δεσμεύων κεκονημένος, οὐ μάλα χαίρων·
 Οἴσεις δ' ἐν φορμῶ· παῦροι δέ σε θήττονται.
 Ἄλλοτε δ' ἀλλοῖος Ζηνὸς νόος Αἰγίοχοιο,
 Ἀργαλέος δ' ἀνδρεσσι κατὰ θνητοῖσι νοῆσαι.
 485 Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσης, τό δε κέν τοι φάρμακον εἴη·
 Ἦμος κόκκυξ κοκκύζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
 Τὸ πρῶτον, τέρπει τε βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
 Τῆμος Ζεὺς υἱοὶ τρίτῳ ἥματι, μήδ' ἀπολήγοι,
 Μῆτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βροὺς ὁπλήν, μῆτ' ἀπολείπων.
 490 Οὕτω κ' ὀψαρότης πρωτηρότη ἰσοφαρίζει.
 Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσει· μηδέ σε λήθοι
 Μῆτ' ἔαρ γινόμενον πολὺν, μήθ' ὄριος ὄμβρος.
 Πὰρ δ' ἴθι χάλκειον θῶκον καὶ ἐπ' ἀλέα λέσχην
 Ωρεῖ χειμερὶν, ὅποτε κρύος ἀνέρας εἶργον
 495 Ἴσχάνει· ἔνθα κ' ἄρκκος ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφέλλει.
 Μῆ σε κακοῦ χειμῶνος ἀμηχανίη καταμάρψῃ
 Σὺν πενήν· λεωτῇ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέζεις.
 Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
 Χρηίζων βιότοιο, κακὰ προτελέξατο θυμῷ.

- 500 Ἐλπίς δ' οὐκ ἀγαθὴ κέχρημένον ἄνδρα κομίζει,
 Ἡμενον ἐν λέσχῃ, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἶη.
 Δείκνυε δὲ δμώεσσι, θέρους ἔτι μέσσου ἐόντος,
 Οὐκ αἰεὶ θέρους ἐσσεῖται, ποιῆσθε καλιάς.
 Μῆγα δὲ Ληλαιῶνα, κακ' ἥματα, βοῦδορα πάντα,
 505 Τούτον ἀλεύασθαι, καὶ πηγάδας αἴτ' ἐπὶ γαῖαν
 Πνεύσαντος βορέαο δυσηλεγέες τελέθουσιν·
 Ὅς τε διὰ Θρήκης ἵπποτρόφου εὐρέϊ πόντῳ
 Ἐμπνεύσας ὥρῃνε, μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·
 Πολλὰς δὲ δρυὺς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχείας
 510 Οὐρεως ἐν βήσσης πιλνᾷ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 Ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νῆριτος ὕλη.
 Θῆρες δὲ φρίσσουσ', οὐρὰς δ' ὑπὸ μέζε' ἔθεντο,
 Τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατὰσκιον. ἀλλὰ νυ καὶ τῶν
 Ψυχρὸς ἐὼν διάησι δαυσσίεργων περ ἐόντων.
 515 Καί τε διὰ ῥινόου βορὸς ἔρχεται, οὐδέ μιν ἴσχει.
 Καί τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα· πῶεα δ' οὔτι,
 Οὐνεκ' ἐπνεταναὶ τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησιν
 Ἴς ἀνέμου βορέου. τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι.
 Καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχρεος οὐ διάησιν,
 520 Ἦτε δόμων ἐντοσθι φίλῃ παρὰ μητέρι μίμνει,
 Οὐπω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης·
 Εὐ τε λοεσσαμένη τέρενα χερόα, καὶ λίπ' ἐλαίῳ

- Χρῖσαμένη, νυχίη καταλέξεται ἐνδοθεν οἴκου
 Ἡῆματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόσῃος ὄν πόδα τένδει,
 525 Ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἐν ἥθεσι λευγαλέοισιν.
 Οὐ γάρ οἱ ἥελιος δείκνυ νομὸν ὀρμηθῆναι.
 Ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
 Στρωφᾶται, βράδιον δὲ πανελλήνεσσι φαίνει.
 Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὑληκοῖται
 530 Λυγρὸν μυλιόωντες ἀνὰ δρύα βηπσθήεντα
 Φεύγουσιν· καὶ πᾶσιν ἐν φρεσὶ τοῦτο μέμνηλεν,
 Οἱ σκέπα μαιόμενοι πυκινούς κευθμῶνας ἔχουσι,
 Καὶ γλάφυ πετρεῖεν· τότε δὴ τρίτωδι βροτῶ ἴσοι,
 Οὐ τ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὐδας ὀρᾶται,
 535 Τῷ ἵκελοι φοιτῶσιν, ἀλευόμενοι νίφα λευκὴν.
 Καὶ τότε ἔσασθαι ἔρυμα χροὸς, ὥς σε κελεύω,
 Χλαῖνάν τε μαλακὴν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα·
 Στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρῦσασθαι.
 Τὴν περιέσασθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
 540 Μήδ' ὀρεθαὶ φρέσσωσιν, ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα·
 Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἱφὶ κταμένοιο
 Ἀρμενα δῆσασθαι, πίλοις ἐντοσθε πυκάσας.
 Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὅπῳταν κρύος ὥριον ἔλθῃ,
 Δέρματα συρῆάπτειν νεύρῳ βοὸς, ὃφρ' ἐπὶ νώτῳ
 545 Ὑέτῳ ἀμφιβάλῃ ἀλέην· κεφαλῇφι δ' ὕπερθε

- Πῖλον ἔχειν ἀσκητὸν, ἵν', οὐατα μὴ καταδεύῃ·
 Ψυχρὴ γάρ τ' ἤως πέλεται βορέας πεσόντος·
 Ἡῶς δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανοῦ ἀσπερόεντος
 Ἀῆρ πυροφόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις·
 550 Ὅς τε ἀρυσάμενος ποταμῶν ἀπὸ ἀεναόντων,
 Ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἀρθεῖς ἀνέμοιο θύελλῃ,
 Ἄλλοτε μὲν θ' ὕει ποτὶ ἔσπερον, ἄλλοτ' ἄησι
 Πυκνὰ Θρηϊκίου βορέου νέφεα κλονέοντος·
 Τὸν φθάμενος, ἔργα τελέσας, αἶκόν δε νέεσθαι,
 555 Μῆποτέ σ' οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
 Χρῶτά τε μυδαλέον θείῃ, καθά θ' εἴματα δεύσῃ·
 Ἄλλ' ὑπαλεύασθαι. μείς γάρ χαλεπώτατος οὗτος
 Χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
 Τῆμος θ' ὥμισυ βουσ', ἐπὶ δ' ἀνέρι καὶ πλέον εἴη
 560 Ἀρμαλιῆς· μακραι γάρ ἐπιζέσθαι εὐφρόναι εἰσί.
 Ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν,
 Ἰσθῆναι νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰσόκεν αὖθις
 Γῇ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνεΐκη.
 Εὖ τ' ἂν δ' ἐξήκοντα μετὰ τρωπᾶς ἡελίοιο
 565 Χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμέρας, δὴ ῥα τότε ἀσλῆς
 Ἀρκτοῦρος, προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο,
 Πρῶτον παμφαίνων, ἐπιτέλλεται ἀκροκνέφαιος.
 Τόνδε μετ' ὀρθρογόνῃ Πανδιονίς ὤρετο χελιδῶν

Ες φάος ἀνθρώποις, ἔαρος νέον ἰσλαμένοιο.

- 570 Τὴν φθάμενος, οἶνας περιταμνόμεν· ὥς γὰρ ἄμεινον.
 Ἀλλ' ὅπως ἂν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἀν' φυτὰ βαίῃη,
 Πληϊάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος οὐκέτι δινέων·
 Ἀλλ' ἄρπας τε χαρασσέμεναι, καὶ δμῶας ἐγείρειν·
 Φεύγειν δὲ σκιερούς θώκους καὶ ἐπ' ἠῶ κοῖτον,
 575 Ωἷον ἐν ἀμνητοῦ, ὅτε τ' ἥλιος χροῖα κάρφῃ·
 Τημόντος σπεύδειν, καὶ οἴκαδε καρπὸν ἀγείρειν,
 Οἷον ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκιος εἴη·
 Ἦώς γάρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν.
 Ἦώς τοι προσφέρει μὲν ὄδῳ, προσφέρει δὲ καὶ ἔξῃ·
 580 Ἦώς ἥτε φανείσα πολέας ἐπέεσσιν κελεύθου
 Ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βουσί τίθησιν.
 Ἦμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ καὶ ἠχέτα τέτλιξ
 Δενδρέω ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ' αἰοῖδ' ἦν
 Πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρους καματώδους ὥρῃ,
 585 Τῆμος πίοταταί τ' αἶγες καὶ οἶνος ἀριστός·
 Μαχλόταται δὲ γυναῖκες, ἀφαιρότατοι δέ τε ἄνδρες
 Εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄζει,
 Ἀναλέος δέ τε χροῖς ὑπὸ καύματος· ἀλλὰ τότε ἤδη
 Εἴη πετραίη τε σκιὴ καὶ βύβλιος οἶνος,
 590 Μᾶζά τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σθεννυμενάων,
 Καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκύης,

- Πρωτογόνων τ' ἐρίφων· ἐπὶ δ' αἶθοπα πινέμεν οἶνον,
 Ἐν σκιῇ ἐζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς,
 Ἀντίον ἐυκραέος ἀνέμου τρέψαντα πρόσωπον,
 595 Κρήνης τ' ἀενάου καὶ ἀπορρέυτου, ἥ τ' ἀθόλωτος.
 Τρεῖς δ' ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἰέμεν οἶνου.
 Δμωσὶ δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
 Δινέμεν, εὐτ' ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ωρίωνος,
 Χώρῳ ἐν ἐναεΐ, καὶ εὐτροχάλῳ ἐν ἁλῶϊ.
 600 Μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
 Πάντα βίον κατάρθαι ἐπάρμενον ἐνδοθεν οἴκου,
 Θῆτα ἄοικον ποιῆσθαι, καὶ ἄτεκνον ἔριθον
 Δίζεσθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔριθός.
 Καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομῆιν· μῆ φεῖδεο σίτου.
 605 Μὴ ποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἔλῃται.
 Χόρτον δ' ἐσκομίσαι καὶ συρφετὸν, ὅφρα τοι εἴη
 Βουσί καὶ ἡμιόνοις ἐπιεταγόν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Δμῶας ἀναψύξαι φίλα γούνατα, καὶ βόε λῦσαι.
 Εὐτ' ἂν δ' Ωρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
 610 Οὐραγόν, Ἀρκτοῦρον δ' ἐσίδῃ ῥοδόδάκτυλος Ἥως,
 ὧ Πέρση, τότε πάντας ἀπόδρεψε οἶκαδε βότρυς.
 Δεῖξαι δ' ἡελίῳ δέκα τ' ἡμέατα καὶ δέκα νύκτας.
 Πέντε δὲ συσκιᾶσαι, ἕκτῳ δ' εἰς ἄγγε' ἀφύσσαι.
 Δῶρα Διωνύσου πολυγηθέος· αὐτὰρ ἐπὴν δὴ

615 Πληϊάδες θ' Ὑάδες τε, τό τε σθένος Ὠρείωνος
 Δύωσιν, τότε ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι
 Ὠραίου· πλειῶν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἶη.

Εἰ δέ σε ναυτιλίας δυσπεμφέλου ἴμερος αἰρῇ,
 Εὖτ' ἂν Πληϊάδες σθένος ὄρεμον Ὠρείωνος

620 Φεύγουσai πίπτωσιν ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 Δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν αἷται·
 Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοισι πόντῳ·
 Γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
 Νῆα δ' ἐπ' ἡπείρου ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι

625 Πάντοθεν, ὄφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέλιον,
 Χεῖμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθη Διὸς ὄμβρος.
 Οὔλα δ' ἐπαρμένα πάντα τεῶ ἐγκάτθεο οἴκῳ,
 Εὐκόσμως σιολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο,
 Πηδάλιον δ' εὐεργές ὑπὲρ καπνῶν κρεμάσασθαι.

630 Αὐτὸς δ' ὥρᾱιον μίμνειν πλόν, εἰσόκεν ἔλθῃ.
 Καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' ἐλκέμεν, ἐν δέ τε φόρῳ
 Ἀρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρῃαι,
 Ὡς περ ἐμός τε πατὴρ καὶ σὸς, μέγα νήπιε Πέρση,
 Πλωίζεσκεν νηυσὶ, βίου κεχρημένος ἐσθλοῦ.

635 Ὅς ποτε καὶ τῇδ' ἦλθ', πολὺν διὰ πόλιν ἀνύσας,
 Κύμην Αἰολίδα προλιπὼν, ἐν νηὶ μελαίνῃ·
 Οὐκ ἄφενος φεύγων, οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον,

- Ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἀνδρεσσι δίδωσι.
 Νάσσατο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος οἷζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,
 640 Ἀΰκηρ, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλήν, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ.
 Τύνη δ', ὦ Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι
 Ὠραίων πάντων, περὶ ναυτιλίας δὲ μάλιστ' αἶ.
 Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτία θέσθαι.
 Μείζων μὲν φόρτος, μείζον δ' ἐπὶ κέρδει κέρδος
 645 Εὔσσεται, εἴ κ' ἄνεμοί γε κακὰς ἀπέχωσιν ἀήτας.
 Εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψῃς ἀεσίφρονα θυμόν,
 Βούλῃαι δὲ χρεά τε προφυγεῖν καὶ λιμὸν ἀτερωῇ,
 Δείξω δὴ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Οὐ τέ τι ναυτιλίας σεσοφισμένος, οὐ τέ τι νηῶν.
 650 Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέωλων εὐρέα πόντον,
 Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδος, ἧ ποτ' Ἀχαιοὶ
 Μείναντες χειμῶνα, πολὺν σὺν λαὸν ἄγειραν
 Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναϊκα.
 Ἐνθάδ' ἐγὼν ἐπ' ἀέθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος
 655 Χαλκίδα τ' εἰσεπέρησα. τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ
 Ἀθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἐνθά με φημί
 Ὑμνῶ νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτῶεντα.
 Τὸν μὲν ἐγὼ Μούσῃσ' Ἑλικνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
 Ἐνθά με τοπρεῶτον λυγυρῆς ἐπεβησαν αἰοιδῆς·
 660 Τόσσόν τοι νηῶν γε πεπεύραμαι πολυγόμφων.

Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο.

Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον αἰεῖδεν.

- Ἡματα πεντήκοντα μετὰ τρῶας ἡελίοιο,
 Ἐς τέλος ἐλθόντος Δέρεος καματώδεος ὥρης,
 665 Ὀρᾷος πέλεται θνητοῖς πλός· οὔτε κε νῆα
 Καυάξαις, οὔτ' ἄνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα,
 Εἰ μὴ δὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχλων
 Ἡ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλησιν ὀλέσσαι.
 Ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.
 670 Τῆμος δ' ἐυκρινέες τ' αὔραι, καὶ πόντος ἀπήμων,
 Εὐκηλος· τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας
 Ἐλκέμεν ἐς πόντον, φόρτον δ' εὖ πάντα τίθεσθαι.
 Σπεύδειν δ' ὅττι τάχιςτις πάλιν οἰκονδε νέεσθαι.
 Μηδὲ μένειν δινὸν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,
 675 Καὶ χειμῶν' ἐπιόντα, νότοιο τε δεινὰς ἀήτας.
 Ὅς τ' ὥριγε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ
 Πολλῷ, ὀπωρινῷ· χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν.
 Ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλός ἀνθρώποισιν,
 Ἡμος δὴ τοπωρῶτον ὅσον τ' ἐπιῶσα κορώγη
 680 Ἰχθὺς ἐποίησεν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη
 Ἐν κρέαδι ἀκροτάτῃ· τότε δ' ἄμβρατός ἐστι θάλασσα.
 Εἰαρινὸς δ' οὗτος πέλεται πλός· οὐ μιν ἔγωγε
 Αἴνημι· οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστίν,

Ἀρπακλὸς· χαλεπῶς κε φύγοις κακόν. ἀλλὰ νυ καὶ τὰ

685 Ἀνθρώποι ῥέζουσιν αἰδρεῖσιν νόοιο.

Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.

Δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν. ἀλλὰ σ' ἄνωγα

Φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσὶν ὅσ' ἀγορεύω.

Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι·

690 Ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι.

Δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμασι πῆματι κύρσαι.

Δεινὸν δ' εἴ κ' ἐφ' ἅμαξαν ὑπέρξειον ἄχλος αἰέρας,

Ἀΐονα καυάξαις, τὰ δὲ φορτί' ἀμαυρωθείη.

Μέτρα φυλάσσεσθαι, καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἀριστός.

695 Ὠρᾷος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ δίκον ἄγεσθαι,

Μήτε τρηκόντων ἐτέων μάλα πολλ' ἀπολείπων,

Μήτ' ἐπιθείς μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὤριος οὗτος.

Ἢ δὲ γυνὴ τέτορ' ἠδῶη, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο.

Παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ὥς κ' ἦθεα κεδνὰ διδάξης.

700 Τὴν δὲ μάλιστ' α γαμεῖν ἥτις σέθεν ἐγγύθι ναίει.

Πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γείτοσι χάσματ' α γήμης,

Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λήϊζεν ἄμεινον

Τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ εἴγιον ἄλλο,

Δειωνολόχης· ἥτ' ἄνδρα καὶ ἰφθιμόν περ ἐόντα

750 Εὖναι ἄτερ δαλοῦ, καὶ ὦμῳ γήραϊ δῶκεν.

Εὐδῶπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι.

- Μηδὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιεῖσθαι ἐταῖρον·
 Εἴ δέ κε ποιήσης, μή μιν πρότερος κακὸν ἔρξης.
 Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν. εἰ δέ κεν ἄρχῃ,
 710 Ἡ' τι ἔπος ἐπὶ ἄποθύμιον, ἢ καὶ ἔρξας,
 Δὶς τόσα τίνυσθαι μεμνημένος· εἰ δέ κεν αὖθις
 Ἡγῆτ' ἐς φιλότητα, δίκην δ' ἐθέλῃσι παρασχεῖν,
 Δέξασθαι. δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
 Ποιεῖται, σὲ δὲ μή τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.
 715 Μηδὲ πολυξεινον, μηδ' ἄξεινον καλέεσθαι,
 Μηδὲ κακῶν ἔταρον, μηδ' ἐσθλῶν νεικεσῆῃρα.
 Μηδέ ποτ' οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ
 Τέτλαθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἔόντων·
 Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος
 720 Φειδολῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.
 Εἰ δὲ κακὸν εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μείζον ἀκούσαιο.
 Μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπώμεφελος εἶναι
 Ἐκ κοινοῦ· πλείστη δὲ χάρις, δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
 Μηδέ ποτ' ἐξ ἡοῦς Διὶ λείβειν αἶθρῳα οἶνον
 725 Χερσὶν ἀνίπτουσιν, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 Οὐ γὰρ τοίγε κλύουσιν, ἀποπτύουσι δὲ τ' ἀρέας.
 Μηδ' ἀντ' ἡελίοιο τετραμμένος ὀρεθὸς ὀμιχλεῖν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κε δὴ μεμνημένος ἔς τ' ἀνιόντα,
 Μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσης,

- 730 Μηδ' ἀπογυμνωθεῖς· μακάρων τοι νύκτες ἔασιν.
 Εζόμενος δ' ὄγε θεῖος ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδώς,
 Ἡ' ὄγε πρὸς τοῖχον πελάσας εὐερέος αὐλῆς.
 Μηδ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένος ἐνδοθεν οἴκου
 Ἐσίῃ ἐμπελαδὸν παραφαίνεμεν, ἀλλ' ἀλέασθαι.
- 735 Μηδ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφου ἀπονοσήσαντα
 Σπερμαίνειν γενεὴν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.
 Μηδὲ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλίρροον ὕδωρ
 Ποσσὶ περᾶν, πρὶν γ' εὖξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα,
 Χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.
- 740 Οἷς ποταμὸν διαβῇ, κακότητι δὲ χεῖρας ἀνιπτος,
 Τῷδε θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄλγεα δῶκαν ὁπίσσω.
 Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐνὶ δαιτὶ θαλείῃ
 Αὔσον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἰθωνι σιδήρῳ.
 Μηδὲ ποτ' ὀινοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὕπερθεν
- 745 Πινόντων, ὅλοη γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.
 Μηδὲ δόμον ποιῶν, ἀνεπίξεστον καταλείπειν,
 Μὴ τοι ἐφεζομένη κρώζῃ λακέρυζα κορώνη.
 Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέεκτων ἀνελόντα
 ἔσθειν, μηδὲ λόεσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποιῇ.
- 750 Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν (οὐ γὰρ ἄμεινον)
 Πᾶιδα δυωδεκαταῖον, ὅτ' ἀνὴρ ἀνήγορα ποιῇ.
 Μηδὲ δυωδεκάμηγον· ἴσον καὶ τοῦτο τέτυκται.

- Μηδὲ γυναικείῳ λουτρῷ χροῖα φαιδρύνεσθαι
 Ἀνέρα· λευγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔσσι' ἐπὶ καὶ τῷ
 755 Ποινή· μήσῃ ἱερῶϊσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας,
 Μωμεύειν αἰδῆλα· θεὸς νύ τι καὶ τὰ νεμεσσᾷ.
 Μηδὲ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἄλλαδε προρέοντων,
 Μηδ' ἐπὶ κρηνάων ὀυρεῖν, μάλα δ' ἐξαλέασθαι·
 Μηδ' ἐναποψύχειν· τὸ γὰρ οὐ τοι λωϊὸν ἔστιν
 760 Ὡς δ' ἔρδειν· δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμην.
 Φήμη γὰρ τε κακὴ πέλεται, κούφη μὲν αἰεῖραι
 Ῥεῖα μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρειν· χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι.
 Φήμη δ' οὐ τις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥντινα πολλοὶ
 Λαοὶ φημίζουσι· θεὸς νύ τις ἐσσι καὶ αὐτή.
 765 Ἡμᾶτα δ' ἐκ δίοθεν πεφυλαγμένος, εὖ καλὰ μοῖραι
 Πεφραδέμεν δμῶεσσι· τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
 Ἔργα τ' ἐποπτεύειν, ἥλ' ἀρμαλὴν δατέασθαι,
 Εὐτ' ἂν ἀληθεῖν λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν.
 Αἶδε γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς παρὰ μητιέντος.
 770 Πρῶτον ἔνῃ, τετράς τε, καὶ ἐβδόμη, ἱερὸν ἥμαρ.
 Τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ.
 Οὔδοάτη τ' ἐνάτη τε δῦω γε μὲν ἥματα μηνὸς
 Ἐξοχ' ἀεξομένοιο βροτήσια ἔργα πένεσθαι.
 Ἐνδεκάτη τε δυωδεκάτη τ' ἄμφω γε μὲν ἐσθλαί·
 775 Ἡ μὲν, οἷς πεῖκειν, ἥ δ', εὐφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι.

- Η' δὲ δυωδεκάτῃ τῆς ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων.
 Τῇ γάρ τοι νῆϊ νῆματ' ἀερισιωότητος ἀράχνης
 Ἡΐματος ἐκ πλείου, ὅτε τ' ἰδρὶς σωρὸν ἀμᾶται.
 Τῇ δ' ἰσθὺν στήσαιτο γυνή, προσάλοιτό τε ἔργον.
 780 Μηνὸς δ' ἰσθαμένου τρισκαιδεκάτην ἀλέασθαι
 Σπῆρματος ἀρξασθαι. φυτὰ δ' ἐνθρέψασθαι ἀρίστη.
 Ἐκτῇ δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν.
 Ἀνδρσογόνος τ' ἀγαθή· κούρη δ' οὐ σύμφορός ἐστιν,
 Οὔτε γενέσθαι πρῶτ', οὔτ' ἄρ' γάμου ἀντιβολῆσαι.
 785 Οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἔκτῃ, κούρη τε γενέσθαι
 Ἀρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πώεα μῆλων,
 Σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον, ἥπιον ἥμαρ.
 Ἑσθλὴ δ' ἀνδρσογόνος, φιλέει δέ κε κέρτομα βάζειν,
 Ψεύδεά θ' ἀιμυλίους τε λόγους, κρυφίους τ' ὀαρισμούς.
 790 Μηνὸς δ' ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βόυν ἐρίμυκον
 Ταμνέμεν, οὐρεῖας δὲ δυωδεκάτῃ ταλαεργούς.
 Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ πλέω ἥματι ἰσθόρα φῶτα,
 Γείνεσθαι· μάλα γάρ τε νόον πεπωκασμένος ἐστίν.
 Ἑσθλὴ δ' ἀνδρσογόνος δεκάτῃ, κούρη δέ τε τετραῶς
 795 Μέσση. τῇ δέ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βόους
 Καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρεῖας ταλαεργούς
 Πρηϋνεῖν, ἐπὶ χεῖρα τιθεῖς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ
 Τετράσθ' ἀλεύασθαι φθίνοντός θ' ἰσθαμένου τε,

- Ἀλγεα θυμοδρεῖν· μάλα τοι τετελεσμένον ἦμαρ.
 800 Ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθαι ἐς οἶκον ἄκοιτιν,
 Οἰωνοὺς κρίνας οἱ ἐπ' ἐργματι τούτῳ ἀρίστοι·
 Πέμπτας δ' ἐξέκλεασθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ ἀναιί.
 Ἐν πέμπτῃ γὰρ φασιν Ἐρινύας ἀμφιπολεύειν,
 Ὅρκον τινυμένας, τὸν Ἔρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκους.
 805 Μέσση δ' ἐδοξμάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
 Εὖ μαλ' ὀπιωτεύοντα εὐτροχάλῳ, ἐν ἀλῶῃ
 Βάλλειν· ὑλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμῆϊα δούρα,
 Νήϊά τε ξύλα πολλὰ, τὰ τ' ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.
 Τετράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πῆγνυσθαι ἀραιάς·
 810 Εἰνὰς δ' ἡ μέσση ἐπιδείελα λώϊον ἦμαρ.
 Πρωτίστῃ δ' εἰνὰς παναπήμων ἀνθρώποισιν.
 Ἐσθλὴ μὲν γὰρ τ' ἡδὲ φυτευέμεν ἡδὲ γενέσθαι
 Ἀνέρι τ' ἡδὲ γυναικί· καὶ οὕποτε πάγκακον ἦμαρ.
 Παῦροι δ' αὐτ' ἴσασι τρισεινάδα μηνὸς ἀρίστην
 815 Ἀρξασθαί τε πίθου, καὶ ἐπὶ ζυγὸν ἀυχένα θῆναι
 Βουσί καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι·
 Νῆα πολυκλήϊδα θοὴν εἰς οἶνοπα πόντον
 Εἰρύμεναι· παῦροι δέ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι·
 Τετράδι δ' οἷγε πίθου· περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ
 820 Μέσση· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην,
 Ἡῶς γινομένης· ἐπιδείελα δ' ἐστὶ χερσίων.

Αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ.

Αἱ δ' ἄλλαι, μετὰ δουποῖ, ἀκήριοι, οὐ τι φέρουσαι,

Ἄλλος δ' ἄλλοῖν ἀινεῖ, παῦροι δέ τ' ἴσασιν.

825 Ἄλλοτε μητρὺν πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.

Τάων εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος ὃς τάδε πάντα

Εἰδὼς ἐργάζεται ἀναίτιος ἀθανάτοισιν,

Ὅρνιθας κρένων, καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

Η ΣΙΟΔΟΥ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΑΣΠΙΣ· ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

- Η** οἷη προλιπῶσα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν
 ἤλυθεν εἰς Θήβας, μετ' ἀγρήϊον Ἀμφιτρυῶνα
 Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοσσόου Ἡλεκτρυῶνος.
 Ἡ ῥα γυναικῶν φύλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων
 5 Εἰδεί τε μεγέθει τε· νόον γε μὲν οὔτις ἔριζε
 Τάων ἅς θνηταὶ θνητοῖς τέκον ἐυνηθεῖσαι.
 Τῆς καὶ ἀπὸ κρήθεν, βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανεάων
 Τοῖον ἄηθ' οἷόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ καὶ ὥς κατὰ θυμὸν ἐὼν τίεσκεν ἀκοίτην,
 10 ὣς οὔπω τις ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων.
 Ἡ μὲν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν ἴφι δαμάσσας,
 Χωσάμενος περὶ βουσί. λιπὼν δ' ὄγε πατρίδα γαῖαν
 Εἰς Θήβας ἰκέτευσε φερεσσάκεας Καδμείους,
 Ἐνθ' ὄγε δώματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παράκοιτι,
 15 Νόσφιν ἄτερ φιλόπητος ἐφιμέρου. οὐ γάρ οἱ ἦεν
 Πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι εὐσφύρου Ἡλεκτρυῶνης,

Πρίν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
 Ηῤ αλόχου, μαλερῶ δὲ καταφλέξαι πυρὶ κώμας
 Ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.

- 20 Ὡς γάρ οἱ διέκειτο· θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν,
 Τῶν ὅγ' ὀπίζετο μῆνιν· ἐπείγετο δ' ὅτ' ἴτι τάχισθα
 Ἐκτελέσται μέγα ἔργον, ὃ οἱ διόθεν θέμις ἦεν.
 Τῷ δ' ἅμα, ἰέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε
 Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνεύοντες,
- 25 Λοκροὶ τ' ἀγχέμαχοι καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι
 Ἔσποντ'. ἤρχε δὲ τοῖσιν εὖς πάϊς Ἀλκαῖοιο,
 Κυδιόων λαοῖσι. πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἀλλην μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσὶν, ὄφρα θεοῖσιν
 Ἀνδράσι τ' ἀλφησίῃσιν ἀρῆς ἀλκίῃρα φυτεύσῃ.
- 30 Ὡς το δ' ἀπ' Οὐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων.
 Ἰμείρων φιλότητος εὐζώνοιο γυναικὸς
 Ἐννύχιος· τάχα δ' ἴξε Τυφαόνιον, τόθεν αὔθις
 Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεὺς.
 Ἔνθα καθεζόμενος, φρεσὶ μῆδετο θέσκελα ἔργα.
- 35 Αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἡλεκτρυώνης
 Εὐνῇ καὶ φιλότητι μίγῃ, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ·
 Αὐτῇ δ' Ἀμφιτρυῶν λαοσσόος ἀγλαὸς ἥρως
 Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ἀφίκετο ὄνδε δόμονδε.
 Οὐδ' ὅγ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας

- 40 Ωρτ' ἰέναι, πρὶν γ' ἥς ἀλόχου ἐπιβήμεναι ἐυνῆς·
 Τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἶνυτο ποιμένα λαῶν·
 Ως δ' ὅτ' ἀνῆρ ἀσπασίον ὑπεκπροφύγη κακότητα
 Νούσου ὑπ' ἀργαλέης, ἥ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ·
 Ως ῥα τότε Ἀμφιτρεύων χαλεπὸν πόνον ἐκίλυπτεύσας,
 45 Ἀσπασίως τε φίλως τε ἐὼν δόμον εἰσαφίκανε·
 Παννύχιος δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ παράκοιτι,
 Τερπόμενος δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης·
 Ἡ δὲ θεῶ δμηθεῖσα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστω,
 Θήβῃ ἐν ἑπταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
 50 Οὐκ ἔθ' ὁμὰ φρονέοντε, (κασιγνήτω γε μὲν ἦσθην.)
 Τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 Δεινὸν τε κρατερόν τε, βίην Ἡρακληεῖν·
 Τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφεί Κρονίῳνι,
 Αὐτὰρ Ἰφικλῆά γε δορυσσόῳ Ἀμφιτρεύωνι,
 55 Κεκριμένην γενεήν· τὸν μὲν βροτῶ ἀνδρὶ μιγείσα,
 Τὸν δὲ, Διὶ Κρονίῳνι, θεῶν σημάντορι πάντων·
 Ὃς καὶ Κύκνον ἔπεφνεν Ἀρητιάδην, μεγάθυμον·
 Εὖρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
 Αὐτὸν, καὶ πατέρ' ὄν, Ἀῖον, ἄτον πολέμοιο,
 60 Τεύχεσι λαμπομένους σέλας ὥς πυρὸς αἰθομένοιο
 Εἶλαότ' ἐν δίφρῳ· χθόνα δ' ἐκίλυπον ὠκέες ἵπποι,
 Νύσσοντες χηλῆσι· κόνις δέ σφ' ἀμφιδεδήει,

- Κοσπομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
 Ἄρματα δ' εὐποίητα καὶ ἄντυγες ἀμφαράβιζον
 65 Ἴππων ἱεμένων. κεχάρητο δὲ Κύκνος ἀμύμων,
 Ἐλπίόμενος Διὸς υἱὸν ἀρήϊον, ἡνίοχόν τε,
 Χαλκῷ δηώσειν, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
 Ἀλλὰ οἱ εὐχωλέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῶρσε βίην Ἡρακλεΐην.
 70 Πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παγασαίου
 Λάμπων ὑπαὶ δεινόιο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ.
 Πῦρ δ' ὥς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. τίς κεν ἐκείνῳ
 Ἔτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὀρμηθῆναι,
 Πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰόλαου;
 75 Κεῖνων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἅαπτοι
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σπιθαροῖσι μέλεσσι.
 Ὃς ῥα τόθ' ἡνίοχον προσέφη κρατερὸν Ἰόλαον.
 Ἡῤῥως, ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
 Ἦ τι μετ' ἀθανάτους μάκαρας, τοὶ Ὀλυμπων ἔχουσιν,
 80 Ἦ λυτεν Ἀμφιτρυῶν, ὅτ' εὐστέφανον ποτὶ Θῆβην
 Ἠλθε, λιπὼν Τίρυνθον εὐκτίμενον πλολίεθρον,
 Κτείνας Ἡλεκτρυῶνα, βοῶν ἑνεκ' εὐρυμετώπων.
 Ἰκετο δ' εἰς Κρεῖόντα καὶ Ἠνιόχην τανύπεπλον,
 Οἳ ῥά μιν ἡσπάζοντο καὶ ἄρμενα πάντα παρῆιχον,
 85 Ἦ δίκη ἔσθ' ἰκέτησι· τίον δ' ἄρα κηρόθι μᾶλλον.

- Ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν εὐσφύρῳ Ἡλεκτρυώνῃ
 Ἡ' ἀλόχῳ· τάχα δ' ἄμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
 Γεινόμεθ' οὔτε φυὴν ἐναλίγκιοι οὔτε νόημα ,
 Σός τε πατὴρ καὶ ἐγώ· τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς·
 90 Ὃς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον σφετέρους τε τοκῆας,
 ὦχeto τιμήσων ἀλιτῆμενον Εὐρυσθῆα ,
 Σχέτλιος· ἥ που πολλὰ μετεσθίοναχίζετ' ὀπίσσω ,
 Ἡν ἄτην ἀχέων· ἥ δ' οὐ παλινάγρετός ἐστιν·
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπετέλλετ' ἀέθλους·
 95 ὦ φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ' ἡνία φοινικόμεντα
 Ἴππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
 Ἴθὺς ἔχειν θοὴν ἄρμα καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
 Μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον Ἀρεος ἀνδροφόνοιο,
 Ὃς νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
 100 Φοῖβου Ἀπόλλωνος ἐκατηβελέταο ἀνακτος·
 Ἡ' μὴν καὶ κράτερός περ ἐὼν ἅαται πολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος,
 Ἡθεῖ', ἥ μάλα δὴ τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Τιμᾶ σὴν κεφαλὴν, καὶ ταύρεος ἔννοσίγαιος,
 105 Ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει, ῥύεταί τε πόλιν·
 Οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
 Σᾶς ἐς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρῃαι·
 Αἰλά γε δύσσεο τεύχε' ἀρήϊα, ὄφρα τάχιστα

- Δίφρους ἐμπελάσαντες Ἀῖψός θ' ἡμέτερόν τε
 110 Μαγνώμεσθ'. ἐπεὶ οὔτι ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν
 Οὐδ' Ἰφικλειδὴν δειδίξεται· ἀλλὰ μιν οἶω
 Φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,
 Οἱ δὴ σφι σχεδὸν εἴσι, λιλαιόμενοι πολέμοιο
 Φυλόπιδά στήσειν· τά σφιν πολὺ φίλτερα θούνης.
 115 Ως φάτο· μεῖδῃσεν δὲ βίη Ἡρακλεΐη,
 Θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄεμενα εἶπεν.
 Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεια πλερόεντα προσηΐδα.
 Ἡῶς, ὦ Ἰόλαε, διοτρεφές, οὐκέτι τηλοῦ
 Ὑσμίνη τρηχεῖα· σὺ δ' ὥς πάρος ἦσθα δαίφρων,
 120 Ως καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρεΐονα κυανοχαίτην
 Πάντη ἀνασπρωφᾶν, καὶ ἀρηγέμεν, ὥς κε δύνηαι.
 Ως εἰπὼν, κνημίδας ὀρειχάλκοιο φαεῖνου,
 Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμησιν ἔθηκε,
 Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνε
 125 Καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον, ὃν ῥ' οἱ ἔδωκε
 Παλλὰς Ἀθηναίη κόρυνη Διὸς, ὁππότε ἔμελλε
 Τρωεῶτον σιονόεντας ἐφορμήσασθαι ἀέθλους.
 Θήκατο δ' ἄμφ' ὤμοισιν ἀγῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
 Δεινὸς ἀνὴρ· κοίλην δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτην
 130 Καββάλετ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἔντοσθεν οἰσίοι
 Ρίγηλοι, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρες.

Πρόσθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον, καὶ δάκρυσι μῦρον·
 Μέσσοι δὲ ξεστοί, περιμήκεες· αὐτὰρ ὅπισθεν
 Μορφνοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν
 135 Ἦσαν· ὃ δ' ὄβριμον ἔγχος ἀκαχμένον εἵλετο χαλκῷ·
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκε,
 Δαιδαλέην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 Ἦτ' εἵρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.

ΧΕΡΣΙ΄ γε μὲν σάκος εἵλε παναίολον· οὐδέ τις αὐτὸ
 140 Οὐτ' ἐρῆξε βαλὼν, οὐτ' ἔθλασε, θάῤυμα ἰδέσθαι.
 Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ λευκῷ τ' ἐλέφαντι,
 Ἡλέκτρῳ θ' ὑπολαμπῶές ἑην, χρυσῷ τε φαεινῷ
 Λαμπόμενον· κυάνου δὲ διὰ πτύχες ἠλήλαντο.
 Ἐν μέσῳ δὲ δράκοντος ἑην φόβος, οὔτι φατειὸς,
 145 Ἐμπαλιν ὅσσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς.
 Τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο σίωμα λευκὰ θεώνων,
 Δεινῶν, ἀπλήτων· ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπου
 Δεινὴ Ἔρις πεπώτητο, κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν,
 Σχετλίη, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρένας εἵλετο φωτῶν
 150 Οἱ τινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς ὑἱὶ φέροιεν.
 Τῶν καὶ ψυχαὶ μὲν χθόνα δύνουσ' αἶδος εἴσω
 Αὐτῶν· ὁστέα δέ σφι περὶ ῥινόιο σαπείσης
 Σαιρίου ἀζελέοιο κελαινῇ πύθεται αἶη.
 Ἐν δὲ προϊώξις τε παλίωνις τε τέτυκτο·

- 155 Ἐν δ' ὁμαδὸς τε, φόβος τ', ἀνδροκτασίη τε δεδήει.
 Ἐν δ' ἕρις, ἐν δὲ κυδοιμός ἐθύνεον, ἐν δ' ὅλοη κῆρ,
 Ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
 Ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖιν.
 Εἴμα δ' ἐχ' ἄμφ' ὤμοισι δαφοίνεον αἵματι φωλῶν,
 160 Δεινὸν δερκομένη, καναχῆσί τε βεβριθυῖα.
 Ἐν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν οὔτι φατειῶν
 Δώδεκα· ταὶ φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φυλ' ἀνθρώπων,
 Οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἱὶ φέροιεν.
 Τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν ἔυτε μάχοϊο
 165 Ἀμφιτρυωνιάδης· τὰ δὲ δαίετο θωυτὰ ἔργα.
 Στίγματα δ' ὥς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκουσι
 Κυανέα κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένεια.
 Ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλούνων ἔσαν ἠδὲ λεόντων
 Ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων τ' ἱεμένων τε.
 170 Τῶν καὶ ὀμιληδὸν σίγχες ἦισαν· οὐδέ νυ τώ γε
 Οὐδέτεροι τρεέτην· φρεῖσον γε μὲν ἀυχένας ἄμφω.
 Ἡδὴ γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λῖς, ἀμφὶ δὲ κάπροι
 Δοιοὶ ἀπουράμενοι ψυχὰς, κατὰ δὲ σφι κελαινὸν
 Αἶμ' ἀπελείβετ' ἔραζ'. οἱ δ' ἀυχένας ἐξεριπώντες,
 175 Κεῖατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσι.
 Τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσθην, κοτέοντε μάχεσθαι,
 Ἀμφότεροι, χλοῦναί τε σύες, χαρσποὶ τε λέοντες.

- Ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθάων ἀιχμητάων,
 Καινέα τ' ἄμφι ἄνακτα, Δρύαντά τε, Πειρίθοόν τε,
 180 Ὀπλέα τ', Εἰξάδιόν τε, Φάληρόν τε, Πρόλοχόν τε,
 Μόψον τ' Ἀμψυκίδην, Τιταρήσιον, ὄζον Ἀῖρος,
 Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
 Ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῖ τεύχε' ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθοντο
 185 Ἀμφὶ μέγαν Πετρεῖον, ἰδὲ Ἀῖολον διωνιστῆν,
 Ἀῖκτον δ', Οὐριόν τε, μελαγχαίτην τε Μίμαντα,
 Καὶ δύο Πευκείδας, Περιμήδεά τε, Δρύαλόν τε,
 Ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καὶ τε συναϊκτὴν ὥσεί ζωοὶ περ ἔόντες,
 190 Ἐγχέουσιν ἠδ' ἐλάτης αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο.
 Ἐν δ' Ἀῖρος βλοσυροῖο ποδώκεες ἔσλασαν ἵπποι
 Χρῦσοι· ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρος οὐλῖος Ἀῖρος
 Αἰχμὴν ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, περὶ λῆεσσι κελεύων,
 Αἶματι φοινικόεις, ὥσεί ζωὸς ἐναρίζων,
 195 Δίφρω ἐμβεβαώς· παρὰ δὲ Δειμός τε Φόβος τε
 ἔσλασαν, ἰέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
 Ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελεύη Τριτογένεια,
 Τῇ ἱκέλη ὥσεί τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
 Ἐγχος ἔχουσ' ἐν χερσὶ, χρυσεῖν τε τρυφάλειαν,
 200 Αἰγίδα τ' ἄμφ' ὤμοις· ἐπὶ δ' ὥχετο φύλοπιν αἰνὴν.

Ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερός χορός· ἐν δ' ἄρα μέσσω
 Ἰμερόεν κιθάριζεν Λητοῦς καὶ Διὸς υἱὸς
 Χρυσείῃ φόρμιγγι· θεῶν δ' ἔδος ἄγνυτ' Ὀλυμπος·
 Ἐν δ' ἀγορῇ, περὶ δ' ὄλβος ἀπείριτος ἐσπεφάνωτο,
 205 Ἀθανάτων. Ἐν ἀγῶνι θεαὶ δ' ἐξήρχον αἰοιδῆς
 Μοῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελωπομένας ἐικυῖαι.
 Ἐν δὲ λιμὴν εὖρομος ἀμαυμακέτοιο θαλάσσης
 Κυκλοτερὲς ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέρου,
 Κλυζομένῳ ἵκελος· πολλοὶ γε μὲν ἀμμέσον αὐτοῦ
 210 Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυάοντες,
 Νηχομένοις ἵκελοι. δοιοὶ δ' ἀνάφυσίωντες
 Ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθοίνων ἔλλοπας ἰχθύς.
 Τῶν ὑπὸ χάλκειοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
 Ἥσίο ἀνῆλθε ἀλιεὺς δεδοκημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
 215 Ἰχθύσιν ἀμφίῳληστρον, ἀπορρίψοντι εὐοικῶς.
 Ἐν δ' ἦν ἠυκόμου Δανάης τέκος ἱππότα Περσεύς,
 Οὗτ' ἄρ' ἐπιψαύων σάκεος ποσὶν, οὐθ' ἐκάς αὐτοῦ·
 Θαῦμα μέγα φράσσασθ'· ἐπεὶ οὐδαμῇ ἐσλήρικτο.
 Τὼς γάρ μιν παλάμαις τεύξε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 220 Χρῦσεον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα.
 Ὠμοῖσιν δὲ μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἔκειτο
 Χάλκεον ἐκ τελαμῶνος, ὃ δ' ὥς τε νύημ' ἐποταῖτο.
 Πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρη δεινῷ πελώρῳ

- Γοργούς. ἀμφὶ δέ μιν κίβυσις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι,
 225 Ἀργυρέη· θύσανοι δὲ κατηωρέυντο φαινοὶ
 Χρύσειοι. δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἄνακτος
 Κεῖτ' Αἴδος κυνέη, νυκτὸς ζόφον αἶνον ἔχουσα.
 Αὐτὸς δὲ σπτεύδοντι καὶ ἐρρέγοντι ἑοικῶς
 Περσεὺς Δαναΐδης ἐπιταίνετο. ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
 230 Γοργόνες ἀπλητοὶ τε καὶ οὐ φαταὶ ἐρρέωντο,
 Ἰέμεναι ματώειν. ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
 Βαινουσέων ἰάχεσκε σάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
 Οὔρεα καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνησι δράκοντε
 Δοιῶ ἀπωρεῦντ', ἐπικυρτώνοντε κάρηνα.
 235 Λίχμαζον δ' ἄρα τῷ γε, μένει δ' ἐχάρασσον ὀδόντας
 Ἀγρία δερκομένῳ. ἐπὶ δὲ δεινόισι καρήνοισι
 Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος· αἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 Ἄνδρες ἐμαρνάσθην, πολεμήϊα τεύχε' ἔχοντες.
 Τοὶ μὲν ἀπὸ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκῆων
 240 Λοιγὸν ἀμύνοντες· τοὶ δὲ πρᾶθέειν μεμαῶτες·
 Πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες,
 Μάρανθ'. αἱ δὲ γυναῖκες εὐδμήτων ἐπὶ πύργων
 Χάλκεον ὄξυ βόων, κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειάς,
 Ζωῆσιν ἱκελαι, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίστῳ.
 245 Ἄνδρες δ' οἱ πρεσβῆες ἔσαν, γῆράς τε μέμαρπον,
 Ἀθρόοι ἐκτοσθεν πυλέων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι

Χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέρωσι τέκεσσι
 Δειδιότες· τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον, αἱ δὲ μετ' αὐλοῦς
 Κῆρες κυάναει, λευκοὺς ἀραβῆσαι ὀδόντας,
 250 Δεινωτοὶ, βλοσυροὶ τε, δαφουνοὶ τ', ἀπλητοὶ τε
 Δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἴεντο
 Αἶμα μέλαν πίειν· ὃν δὲ πρῶτον μεμάποιεν
 Κείμενον ἢ πίπτοντα νεούτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 Βάλλ' ὄνυχας μεγάλους. ψυχὴ δ' αἰδόςδε κατεῖεν
 255 Τάρταρον εἰς κρυόενθ'. αἱ δὲ φρένας εὐτ' ἀρέσαντο
 Αἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
 ΑΨ δ' ὄμαδον καὶ μῶλον ἐθύνεον αὐτὶς ἰοῦσαι.
 Κλωθὴ καὶ Λάχεσις σφιν ἐφέσπασαν· ἡ μὲν ὑφήσων,
 Ἄτρεπος, οὔτι πέλεν μεγάλη θεὸς, ἄλλα καὶ ἔμψης
 260 Τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερέης τ' ἦν πρεσβυτάτη τε.
 Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχην δριμύειαν ἔθεντο.
 Δεινὰ δ' εἰς ἀλλήλας δρᾶκον ὄμμασι θεμνησσαι,
 Ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰώσαντο.
 Πὰρ δ' Ἀχλὺς εἰσλήκει ἐπισημυγεῇ τε καὶ αἰνῇ,
 265 Χλωρὴ, αὐσπάλει, λιμῶ καταπεπτηνῖα,
 Γουνοπαχὴς· μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρεσσιν ὑπῆσαν.
 Τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
 Αἶμ' ἀπελείβει ἔραζε. ἡ δὲ ἀπλητον σεσαρυῖα
 Εἰσλήκει· πολλή δὲ κόλῃς κατετήνοθεν ὦμους,

- 270 Δάκρυσι μυδαλή· παρὰ δ' ἔϋπυργος πόλις ἀνδρῶν.
 Χρύσειαι δέ μιν εἶχον ὑπερθυρίοις ἀραρυῖαι
 Ἐπὶ δ' αὖ πύλαι. τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
 Τέρψιν ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ εὖσώτρου ἐπ' ἀπώνης
 Ἦγοντ' ἀνδρὶ γυναῖκα, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει.
- 275 Τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαίδων σέλας εἰλύφαζε
 Χερσὶν ἐνὶ δμῶν. ταὶ δ' ἀγλαΐη τεθαλυῖαι
 Πρὸς θ' ἔκιον· τοῖσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἔποντο.
 Τοὶ μὲν ὑπαὶ λιγυρῶν συρίγγων ἴεσαν αὐδὴν
 Ἐξ ἀπαλῶν σιομάτων, περὶ δὲ σφισιν ἄγνυτο ἡχώ.
- 280 Αἱ δ' ὑπὸ φορμύγγων ἀναγον χορὸν ἱμερόεντα·
 Ἐνθεν δ' αὖθ' ἐτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,
 Τοίγε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῶ καὶ αἰοιδῇ,
 Τοίγε μὲν αὖ γελῶντες· ὑπ' αὐλητῆρι δ' ἔκαστος
 Πρὸς θ' ἔκιον· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλίαι τε χοροί τε
- 285 Ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόλῃος
 Νῶθ' ἱππῶν ἐπιβάντες ἐθύνεον. οἱ δ' ἀροτῆρες
 Ἦρεικον χθόνα διᾶν, ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας
 Ἐσπίαλατ'. αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήϊον· οἶγε μὲν ἡμῶν
 Αἰχμῆς ὀξεῖσι κορωνιόωντα πέτηλα
- 290 Βριθόμενα σιαχύων, ὥσεί Δημητερος ἀκτὴν.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐλλεδαγόισι δέον, καὶ ἔπιπλον ἀλωήν.
 Οἱ δ' ἐτρύγων οἶνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·

- Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητῆρων
 Λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυας, μεῖαλων ἀπὸ ὄρχων,
 295 Βριθομένων φύλλοισι καὶ ἀργυρέης ἐλίκεσσιν.
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν. παρὰ δέ σφισιν ὄρχος
 Χρύσεος ἦν, (κλυτὰ ἔργα περὶ φρονος Ἡφαίστῳ)
 Σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέοισι κάμαξι.
 Τῷ γε μὲν οὖν παίζονται ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος
 300 Βριθόμενος σφαφυλῆσι· μελάνθησάν γε μὲν αἶδε.
 Οἷγε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρουν· οἱ δ' ἐμάχοιτο
 Πύξ τε καὶ ἐλκηδόν· τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἤρουν
 Ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρκαρόδοντε κύνε πρὸ,
 Ἰέμενοι μαωέειν, οἱ δ' ἰέμενοι ὑπαλύξαι.
 305 Πὰρ δ' αὐτοῖς ἵπωῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλοις
 Δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. εὐπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
 Ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους,
 Ῥυτὰ χαλαίνοντες· τὰ δ' ἐπικρατέοντα πέτοντο
 Ἀρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλήμναι μέγ' αὖτευν.
 310 Οἱ μὲν ἄρ' αἰδίου εἶχον πόνον. οὐδέ ποτέ σφιν
 Νίκη ἐπηνύσθη, ἀλλ' ἄκριτον εἶχον ἀέθλον.
 Τοῖσι δὲ καὶ προὔκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
 Χρύσειος, κλυτὰ ἔργα περὶ φρονος Ἡφαίστῳ.
 Ἀμφὶ δ' ἵτυν ῥέεν Ὠκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς.
 315 Πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον. οἱ δὲ κατ' αὐτὸν

- Κύκνοι ἀεριστώται μεγάλ' ἥπυσον· οἱ ῥά γε πολλοὶ
 Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ· παρ' οἷχθύες ἐκλονέοντο,
 Θάῤυμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, οὗ διὰ βουλάς
 Ηῤφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε στήθεσόν τε,
 320 Ἀρσάμενος παλάμῃσι, τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
 Πάλλεν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἰππείου θόρε δίφρου,
 Εἵκελος ἀσπερσῇ πατρὸς Διὸς αἰγίοχοιο,
 Κούφα βιβάς· τῷ δ' ἡνίοχος κρατερὸς Ἰόλαος
 Δίφρου ἐπεμβεβῶς ἰθύνετο καμπύλον ἄρμα.
 325 Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Καί σφέας θαρσύνουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Χαίρετε Λυγγῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο,
 Νῦν δὴ Ζεὺς κράτος ὕμμι διδοῖ, μακάρεσσιν ἀνάσσων,
 Κύκνον τ' ἐξεναρξεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 330 Ἄλλο δέ σοι τί ἔπος ἐρέω μέγα φέρτατε λαῶν·
 Εὖτ' ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρῃς,
 Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο·
 Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἀρην ἐπιόντα δοκεύσας,
 ἔνθα κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο
 335 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδῆς, ἐνθ' οὐτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ.
 Ἄψ δ' ἀναχάσασθαι· ἐπεὶ οὐ νύ τοι αἴσιμόν ἐστιν
 Οὐθ' ἵππους ἐλέειν, οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.
 Ως εἰποῦς ἐς δίφρον ἐβήσατο διὰ θεάων,

- Νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
 340 Ἐσσυμένως· τότε δὴ ῥα διόγνητος Ἰόλαος
 Σμερδαλέον θ' ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
 Ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα, κοίοντες πεδίοιο.
 Ἐν γὰρ σφιν μένος ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Αἰγίδ' ἀνασσεύσασα· περιστονάχιζε δὲ γαῖα.
 345 Τοὶ δ' ἄμυδις προγένοντ' ἵκελοι πυρὶ ἠὲ θυέλλῃ,
 Κύκνος θ' ἵπποδάμος καὶ Ἀρης ἀκόρητος αὐτῆς.
 Τῶν θ' ἵπποι μὲν ἔπειτ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
 Οὔρεϊα χρέμισαν, περὶ δέ σφιν ἄγρυτο ἦχώ.
 Τὸν πρότερον προσέειπε βίη Ἡρακλεΐη·
 350 Κύκνε πέπον, τί νυ νῶϊν ἐπίσχετον ὠκέας ἵππους,
 Ἀνδράσιν, οἱ τε πόρου καὶ διζύος ἰδρῖες ἐμμέν;
 Ἀλλὰ πάρεξ ἔχε δίφρον εὐξοον, ἠδὲ κελεύθου
 ἔϊκε πάρεξ ἰέναι· Τρηχίνα δέ τοι παρελαύνω
 Ἐς Κήϊκα ἄνακτα· ὁ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
 355 Τρηχίως προέβηκε, σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα καὶ αὐτός·
 Τοῦ γὰρ ὀπύεις παῖδα Θεμιστολόην κυανῶπιν.
 Ωῖ πέπον, οὐ μὲν γάρ τοι Ἀρης θανάτοιο τελευτῇν
 Ἀρξέσει, εἰ δὴ νῶϊ συνοισόμεθα πλολεμίζειν.
 Ἡδὴ μὲν τέ ἐφημὶ καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
 360 Ἐγχεος ἡμετέρου, ὅθ' ὑπὲρ Πύλου ἡμαθόεντος
 Ἀντίος ἔστη ἐμεῖο, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.

- Τρεῖς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἠρείσατο γαίῃ,
 Οὐταμένου σάκεος· τὸ δὲ τέτρατον, ἤλασα μηρὸν,
 Παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξα·
 365 Πρηνὴς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχεος ὄρμη.
 Εὐθὰ κε δὴ λωδητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησι λιπὼν ἕναρα βροτόεντα·
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα Κύκνος εὐμμελὴς ἐμενοίνα
 Τῷ ἐπιπειθόμενος ἐχέμεν ἐρυσάεματας ἱῶπους.
 370 Δὴ τότε ἀπ' ἐμπλεκέων δίφρων θόρον αἰψ' ἐπὶ γαῖαν
 Παῖς τε Διὸς μεγάλου, καὶ ἐνυαλίοιο ἄνακτος·
 Ἡνίοχοι δ' ἐμωπλὴν ἔλασαν καλλίτριχας ἱῶπους.
 Τῶν δ' ὑποσευσμένων κανάχιζε πῶς ἐυρεῖα χθών.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλου
 375 Πέτραι ἀποθρῶσκωσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσι,
 Πολλαὶ δὲ δρυὺς ὑψίκρομοι, πολλαὶ δέ τε πῆυκαι,
 Αἵγειροί τε ταυῦρῆες ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
 Ρίμφα κυλινδομένων, εἰως πεδίου δ' ἀφίκωνται·
 Ὡς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
 380 Πᾶσα δ' Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτὴ τ' Ἰαωλκὸς
 Ἀρνη τ' ἠδ' Ἑλίκη, Ἀνθειά τε ποιήεσσα
 Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἴαχον· οἱ δ' ἀλαλητῶ
 Θεσπεσίῳ σύνισαν· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
 Κάδ' δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἰμαλίοέσσας,

- 385 Σῆμα τιθεῖς πολέμοιο ἐῷ μεγαθαρεῖι παιδί.
 Οἷος δ' ἐν βήσσης ὄρεος χαλεπῶς προιδέσθαι
 Κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
 Ἀνδράσι θηρευτῆς, θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα
 Δοχμωθεῖς, ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιγῶντι
 390 Λεῖβεται, ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἴκτην,
 Οἷθ' ἀς δ' ἐν λοφιῇ φρίσσει τρίχας ἀμφί τε δειρῆν·
 Τῷ Ἰκελος Διὸς υἱὸς ἀφ' ἰωπείου θόρε δίφρου.
 Ἦμος δὲ χλοεῷ κυανόπτερος ἠχέτα τέτλιξ
 Οἷω ἐφεζόμενος θέρους ἀνθρώποισιν αἰδεῖν
 395 Ἀῖχεται, ὧς τε πόσις καὶ βεῶσις θῆλυς ἐέρση,
 Καί τε πανημέριός τε καὶ ἠῶος χέει ἀυδὴν
 Ἰδεῖ ἐν ἀινστάτῳ, ὅποτε χροῶ Σείριος ἄζει.
 Τῆμος δ' ἠ κέγχροισι περὶ γλῶχες τελέθουσι
 Τούς τε θέρει σπείρουσιν, ὅτ' ὀμφακες αἰόλλουσι,
 400 Οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάσμα καὶ ἄχθος·
 Τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δ' ὄξυμαγδὸς ὀρώρει.
 Ὡς δὲλέοντε δύω ἀμφὶ κταμένης ἐλάφου
 Ἀλλήλοισι κοτέοντε, ἐπὶ σφέας ὀρμήσωσι,
 Δεινὴ δὲ σφ' ἰαχῇ ἄραβός θ' ἅμα γίνετ' ὀδόντων·
 405 Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι,
 Πέτρη ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μαχέσθην
 Αἰγὸς ὀρεσπινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφου

- Πίονος, ἣν τ' ἐδάμχασσε βαλὼν αἰζήτιος ἀνὴρ
 Ἰῶ ἀπαὶ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλη
 410 Χώρου αἰδρις ἐών· οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν,
 Ἐσσυμένως δέ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμύειαν ἔθεντο·
 Ὡς οἱ κεκληγόντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Εὐθ' ἦτοι Κύκνος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱὸν
 Κτεινέμεναι μεμαῶς, σάκει ἐμβαλε χάλκεον ἔγχος·
 415 Οὐδ' ἐρῆξεν χαλκόν· ἐρύτο δὲ δῶρα θεοῖο.
 Ἀμφιτρυωνιάδης δὲ βίη Ἡρακληΐη
 Μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχει μακροῷ
 Αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερχε γενείου
 Ἡλᾶσ' ἐπικρατέως· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε
 420 Ἀνδροφόνος μελή· μέγα γὰρ σθένος ἔμπεσε φωτός.
 Ἡριπε δ', ὥς ὅτε τις δρυς ἥριπεν, ἢ ὅτε πέτρῃ
 Ἡλίβατος, πληγείσα Διὸς ψολοέντι κεραυνῷ.
 Ὡς ἔριπ'· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε Διὸς ταλακάρδιος υἱός.
 425 Αὐτὸς δὲ βροτολογιγὸν Ἀῖην ἐπιόντα δοκεύσας,
 Δεινὸν ὄρῳ ὅσσοισι, λέων ὥς σώματι κύρσας,
 Ὅς τε μάλ' ἐνδυκέως εἶνον κρατεροῖς ὀνύχεσσι
 Σχίσσας ὅτ' ἰ τάχιστα, μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
 Ἐμμενέως δ' ἄρα τοῦ γε κελαινὸν πῖμπλαται ἦτορ.
 430 Γλαυκιδίῳ δ' ὅσσοις δεινὸν, πλευράς τε καὶ ὦμους

- Οὐρῇ μαστίγῳν, ποσσὶ γλάφει· οὐδὲ τις αὐτὸν
 Ἔτλη ἐς ἄντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθεῖν, οὐδὲ μάχεσθαι.
 Τοῖος ἄρ' Ἀμφιτρυωνιάδης ἀκόρητος αὐτῆς
 Ἀντίος ἔσθ' Ἀῖης. ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων
 435 Ἔστυμένως· ὁ δὲ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμενος κῆρ.
 Ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Ως δ' ὅτ' ἀπαὶ μεγάλου πέτρη πρηῶνος ὀρούσα,
 Μακρὰ δ' ἐπιθρώσκουσα κυλίνδεται, ἥ δέ τε ἠχὴ
 Ἐρχεται ἐμμεμαῦια, πάγος δέ οἱ ἀντεδόλησεν
 440 Ὑψηλός, τῷ δὴ συνενείκεται, ἔνθα μιν ἴσχει·
 Τόσση ὁ μὲν ἰαχῇ βρισάρεματος οὐλῖος Ἀῖης
 Κεκληγὼς ἐπώρουσεν· ὁ δ' ἐμμαπῶως ὑπέδεκτο.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
 Ἀντίῃ ἤλθεν Ἀῖης, ἐρεμνὴν αἰγίλ' ἔχουσα,
 445 Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδῶσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 Ἀῖες ἐπίσχε μένος κρατερὸν καὶ χεῖρας ἀάπλους.
 Οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
 Ἡρακλέα κτείναντα Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
 Ἀλλ' ἄγε πᾶυε μάχης, μηδ' ἀντίος ἴσλας ἐμῆιο.
 450 Ως ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πείθ' Ἀῖεως μεγαλήτορα θυμόν.
 Ἀλλὰ μέγα ἰάχων, φλογὶ εἵκελα τεύχεα πάλλων,
 Καρπαλίμως ἐπώρουσε βίῃ Ἡρακληεή,
 Κακτάμεναι μεμαῶς· καὶ ῥ' ἐμδαλε χάλκεον ἔϊχος

- Σπερχινόν, ἐοῦ παιδὸς κοτέων περὶ τεθνεϊῶτος,
 455 Ἐν σάκει μεγάλῳ· ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἐγχεος ὀρμὴν ἔτραπ', ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
 Δριμὺ δ' Ἀΐην ἄχος ἔειλεν· ἐρυσσάμενος δ' ἄορ ὄξυ,
 Ἔσσυτ' ἐφ' Ἡρακλῆϊ κρατερόφρονι· τὸν δ' ἐπιόντα
 Ἀμφιτρυωνιάδης δεινῆς ἀκόρητος αὐτῆς,
 460 Μηρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο,
 Οὔτασ' ἐπικρατέως· διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξεν,
 Δούρατι νωμήσας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάβδαλε μέσση.
 Τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος εὐτροχὸν ἄρμα καὶ ἵππους
 Ἡλάσαν αἶψ' ἐγγυς, καὶ ἀπὸ χθονὸς ἐυρυοδείης
 465 Ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ' ἔπειτα
 Ἴππους μαστιέτην, ἵκοντο δὲ μακρὸν Οὐλυμπόν.
 Υἱὸς δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἴολαος,
 Κύνον σκυλεύσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
 Νίσσοντ'· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῖνος ἵκοντο
 470 Ἴπποις ὠκυπόδεσσιν· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἐΰικετ' Οὐλυμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
 Κύνον δ' αὖ Κήυξ θάππειν, καὶ λαὸς ἀπείρων,
 Οἱ ῥ' ἐγγυς ναῖον πόλιος κλειτοῦ βασιλῆος,
 Ἄντην, Μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτὴν τ' Ἰαωλκόν,
 475 Ἀΐην τ' ἠδ' Ἐλίκην· πολλὸς δ' ἠγείρετο λαός,
 Τιμῶντες Κήῦκα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.

ΙΙΟ ΗΣΙΟΔΟΥ ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησεν Ἄναυρος,
Ὅμβρῳ χειμερίῳ πλήθων. τῶς γάρ μιν Ἀπόλλων,
Λητοίδης ἤνωξ', ὅτι ῥα κλειτὰς ἐκατόμβας
Ὅς τις ἄγοι Πυθόιδε, βίη σύλασκε δοκεύων.

Τ Ε Λ Ο Σ.